

45

L. V. Schuy

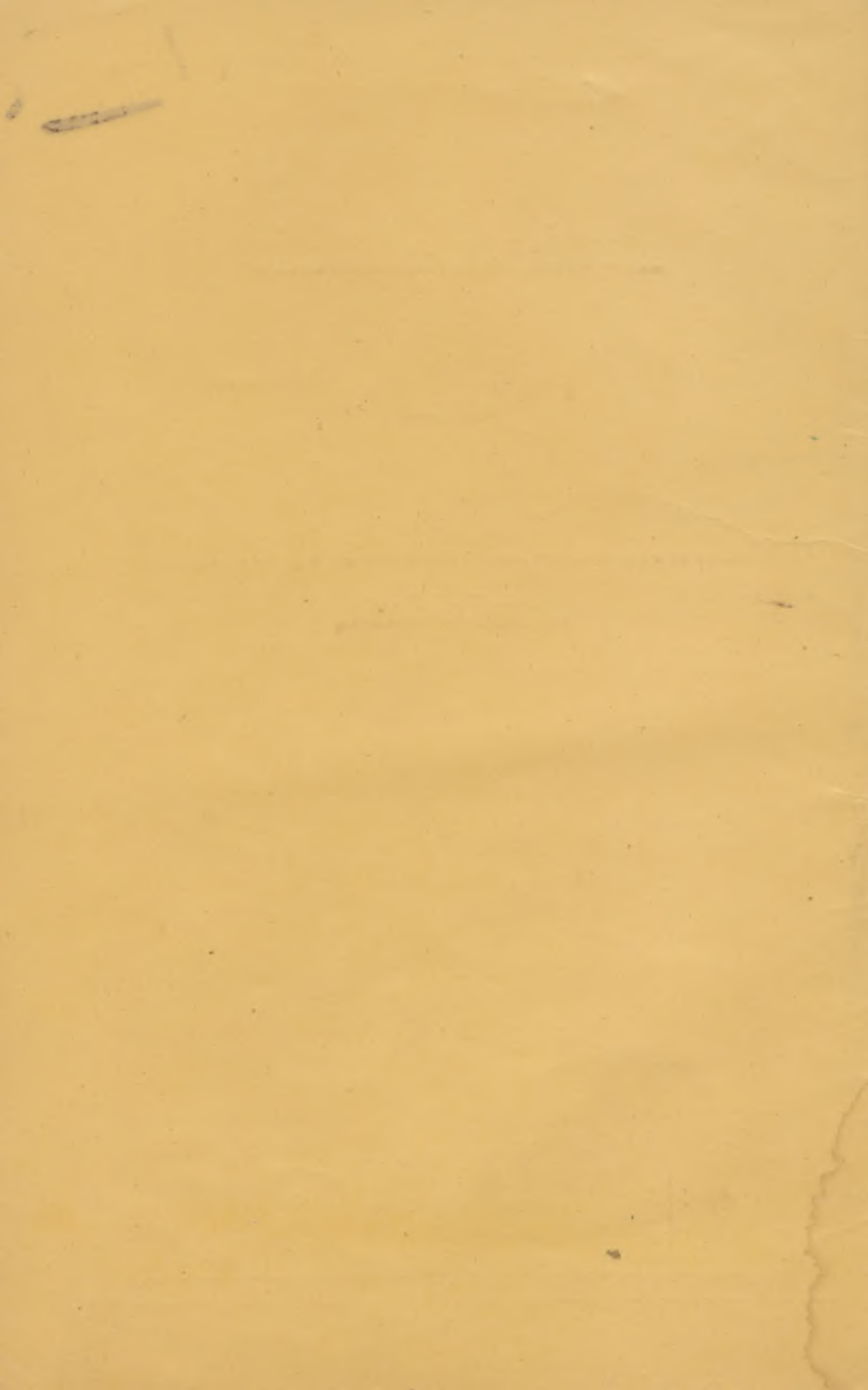
Commissionsbetænkning

angaaende

en Beskatning af Productionen af Ol og af
mineraliske Bænde,

Kjøbenhavn.

Trykt hos J. S. Schults.

Hans Excellence Hr. Finantsministeren.

Deres Excellence har anmodet Undertegnede om at sammentræde i en Commission for at tage under Overveielse, hvorvidt en Beskatning af Productionen af Ol og af mineralske Bande maatte kunne være at bringe i Forslag og eventuelt at udarbeide en Plan for en saadan Beskatnings Indførelse. Som Resultatet af de Overveielser vi efter denne Opfordring have anstillet, forelægge vi herved nedenstaaende Betænkning, hvilken vi efter Opgavens Indhold have deelt i tvende Afsnit, nemlig deels angaaende en Beskatning af Productionen af Ol, deels angaaende en Beskatning af Productionen af mineralske Bande.

I. Angaaende en Beskatning af Productionen af Ol.

Commissionen er gaaet ud fra, at det den stillede Hverv er fremfaldt ved Dnsset om at aabne Statskassen en ny nogenlunde rigeligt flydende Indtagtskilde, saa at Spørgsmaalet om en Beskatning af Productionen af Ol forsaavidt vil være at betragte fra et reent finantsielt Standpunkt.

Efter denne Forudsætning har Commissionen maattet ansee den samme stillede Opgave for at være den, at overveie, hvorvidt Oltilvirkningen her i Landet kan afgive et brugbart Beskatningsobject, og i bekræftende Fald at angive Maaden, paa hvilken Beskatningen hensigtsmæssigt og med tilstrækkelig Varetagelse af alle vedkommende Interesser, maatte kunne finde Sted. Spørgsmaal om, hvorvidt en Beskatning af Ol overhovedet er tilraadelig eller ei, og hvorvidt det nærværende Tidspunkt for dens Indførelse vilde være heldigt valgt, har Commissionen saaledes anset for at ligge udenfor den samme stillede Opgave og skal derfor i det Nedensmaaende kun berøre disse Spørgsmaal, forsaavidt

som det maatte være nødvendigt til den nærmere Begrundelse af de udtalte Meninger og fremsatte Forslag.

Hvad da angaaer det forventede finantsielle Udbytte af en Skat som den omhandlede, troer Commissionen strax at maatte forudskikke, at naar der sees hen til, at denne Art Beskatning findes i de fleste Stater i Europa og i flere af dem giver en klæffelig Indtægt, ligger det nær at antage, at et lignende Resultat maatte uden Vanskelighed kunne naaes her i Landet, — men at det herved maa erindres, at Ælforbruget i Danmark endnu for Tiden er betydelig mindre i Forhold til Folkemængden end f. Ex. i Tydskland og England, og at det Æl, der tilvirkes og drikkes her i Landet for den allerstørste Deel er af ringe Styrke i Sammenligning med det Æl, der i England, Sydtydskland og Belgien er Folkets almindelige Drik, hvortil kommer, at Ælfabrikationen her endnu kun er lidet udviklet som selostændig Næringsgreen, idet den for en stor Deel drives ikkun som en Vinæring, og i overmaade udstrakt Grad som Hønsindustri.

Er Ælforbruget her i Landet saaledes endnu i Sammenligning med flere andre Lande forholdsviis mindre, maa det paa den anden Side erkjendes, at Forbruget navnlig i de senere Aar er betydelig tiltaget. Det maa ogsaa ansees for en Kjendsgjerning, at dette tiltagne Forbrug allerede har bevirket en Nedgang i Consumen og dermed i Statskassens Indtægter af Brændeviin, Spirituosa, Viin og Kaffe, hvilke Indtægtsposter udgjøre en ikke ringe Deel af den indirecte Beskatnings Udbytte. Ælskatten kunde herefter endog synes at danne et nødvendigt Supplement til vor bestaaende indirecte Beskatning. Det er vel gjort gjældende, at det navnlig er det saakaldte bairiske Æl, der ved dets stedse stigende Forbrug har fremkaldt det ovenfor nævnte Resultat, og at der saaledes, forsaavidt en Ælskat skal tjene til at udfylde den opstaaede eller befrygtede Afgang paa andre Beskatningsgjenstande, væsentlig kun er Opfordring til at bestatte denne Ælsort. Herved maa dog bemærkes, at om det end forholder sig saa, at Nydelsen af Brændeviin og Viin m. m. er tagen af, efterhaanden som det bairiske Æl er blevet en almindeligere Drik, tør det vel næppe benægtes, at ogsaa Nydelsen af andre Ælsorter, og vel i forøget Grad, naar det bairiske Æl ved en særlig Beskatning fordyredes, indvirker paa Forbruget af Viin, Brændeviin, Kaffe og desl. Da det jo derhos, saaledes som Commissionen har opfattet Sagen, ikke blot kommer an paa at dække en saadan Indtægtsformindskelse som den berørte, men paa hovedet at skaffe Staten en forøget Indtægt, vilde man ved en Be-

skatning af det bairiske *Ol* alene, om den lod sig gjennemføre, ikke naae Maalet. Efter hvad der er Commissionen bekendt, bliver der nemlig i Kjøbenhavn, hvor man kan anslaae, at der brygges mindst $\frac{3}{4}$ af det hele Quantum her i Landet producerede bairiske *Ol*, ialt ikkun tilvirket circa 40,000 Tdr. aarligt af denne *Ol*sort. En Skat paa denne *Ol*sort alene vilde herefter næppe give Staten en Nettoindtægt, der kunde være af nogen Betydning deels i og for sig deels ligeoverfor de Ulemper, som iøvrigt vilde være forbundne dermed. Men dertil kommer, hvad der er afgjørende, at man ikke vil kunne drage nogen skarp Grændse mellem bairisk *Ol* og andet *Ol* eller kunne opstille et saadant holdbart Særkjende eller en saadan Definition af den førstnævnte *Ol*sort, at Sondringen med Hensyn til skattepligtigt og skattefrit *Ol* kunde gjennemføres. Man maa da, hvad der ogsaa ligger nærmest, medtage de andre bedre og stærkere *Ol*sorter, saasom *Alle*, *Porter*, *bittert Ol*, *dobbelt hvidt* og *dobbelt bittert Ol* og desl., eller man maa overhovedet komme til at drage Grændselinien mellem Skattepligten og Skattefriheden efter *O*llets Styrke. Fra et almindeligt Synspunkt kan det ogsaa synes rigtigt kun at inddrage de bedre og dyrere *Ol*sorter under Beskatningen. Hvilke Vanskeligheder og overordentlig uheldige Følger samt uforholdsmæssige Controludgifter en saadan Beskatningsregel imidlertid vilde medføre, er med stor Klarhed fremhævet i den Betænkning, der er afgiven af den i Norge i 1857 i Anledning af Indførelsen af en *Ol*- eller *Malt*skat nedsatte Commission, og idet vi ganske kunne slutte os til, hvad deri er yttret, troe vi her at kunne indskrænke os til at henvise til samme. Kun skulde vi særlig fremhæve, at da, som tidligere yttret, det *Ol*, som tilvirktes og drikkes her i Landet, i Almindelighed er af ringere Styrkegrad, vilde det finantzielle Udbytte af Beskatningen efter en saadan Norm ikke blive stort, og naar den Indtægtsforøgelse, som det formenes, at man eftertragter, og som vel overhovedet kun vilde kunne berettigg Skattens Indførelse, skulde kunne naaes, maatte man enten komme saa langt ned med den skattepligtige Styrkegrad, at det almindeligt Rigtige i det opstillede Skatteprincip factisk blev brudt, eller man maatte belægge det stærkere *Ol* med en saa høi Skat, at Følgen deraf vilde være, at Tilvirkningen af det skattepligtige *Ol* vilde formindskes efterhaanden, saa at man senere vilde komme til enten paa Grund af det ringe Udbytte at opheve Skatten eller at inddrage under samme ogsaa det tidligere skattefrie *Ol*, og der vilde kun være opnaaet, at Fabrikationen i Mellemtiden, til Skade for Consumenterne og det Almindelige, ved Fristelsen til

Forfalskninger og Efterbehandling var ledet ind paa en uheldig Vej, fra hvilken det vilde kunne være vanskeligt at føre den bort.

Commissionen har saaledes maattet komme til det Resultat, at Beskatningen maa omfatte alle Ølforter, de simple med de bedre. Man har ganske vist ikke kunnet overse, at man derved er kommen til et Resultat, hvor den Indvending fremtræder, som er en af Hovedindvendingerne mod Beskatningen i det Hele, nemlig den, at man derved rammer og fordyrer en Forbrugsgjenstand, der er en Fornødenhedsartikel for de mindre bemidlede Samfundsclasser. I Henhold til hvad ovenfor er udtalt skal Commissionen lade det staae hen, hvilken Betydning der kan tillægges denne Indvending, der iøvrigt kan fremsættes mod flere af den indirecte Beskatnings Gjenstande, som overhovedet kun kunne være tilstrækkelig indbringende for Statskassen, naar de forbruges af den store Masse af Befolkningen. I det Commissionen saaledes maa holde for, at alle Ølforter bør beskattes, ligger der selvfølgelig heller ikke deri, at den skulde formene, at alt Øl bør beskattes eens; Forudsætningen har, om muligt end yderligere end hvad Sagens Natur i Almindelighed tilfiger, indeholdt Opfordring for Commissionen til at søge at finde en saadan Skattebasis, at Productet rammes af Skatten i Forhold til dets forskjellige Værdi, det svagere mindre værdifulde Product altsaa med et ringere Beløb end det stærkere mere værdifulde.

Ligesom man altsaa er kommen til at gaae ud fra, at alle Ølforter maa beskattes, saaledes er man ogsaa kommen til, at al Øltilvirkning, hvorledes og hvor denne end finder Sted, bør inddrages under Beskatningen.

Som allerede foran antydet, staaer Ølproductionen som selvstændig Næringsgreen hos os endnu langt fra paa samme Standpunkt, som i de fleste andre Lande. Vel har denne Næringsgreen i Løbet af de nærmest liggende Aar udviklet sig, og større med fornøden teknisk Kundskab ledede Anlæg ere fremstaaede, men endnu drives Tilvirkningen af de simple Ølforter for en meget væsentlig Deel kun som en Vinæring, navnlig i Forbindelse med Brændeviinsbrænding, og rundt om paa Landet, det skulde være med Undtagelse af nogle ganske enkelte Egne, er Tilvirkningen hjemme i Huset almindelig. (Efter Folketællingen i 1860 drives Bryggernæring som Hovednæringsvei af 197 Personer, deraf 143 i Kjøbstæderne, Kjøbenhavn iberegnet, og 54 i Landdistricterne.) Det saaledes bestaaende Forhold kan ingenlunde betragtes som heldigt. Det er aabenbart, at det vilde være til almindeligt Tarv, om Fabrikationen efterhaanden samlede sig i større, eller med denne Industri

udelukkende beffæstigede Anlæg, hvor den kan stee paa en fuldkommere Maade. Navnlig maa det ansees i høi Maade ønskeligt, at Huustilvirkningen forsvinder, da den, ved at lade meget Materiale gaae spildt og ved at frembringe et daarligt Product, baade i økonomisk og sanitair Henseende maa erkjendes for at være forkastelig. Et Skridt henimod en bedre Tilstand er vel, som sagt, gjort, men endnu et forholdsvis ringe, og om man end kan haabe, at Bryggeridriften i det Hele i en nærmere Fremtid vil reise sig, staaer det, efter hvad Erfaring har viist i lignende Forhold, neppe til at vente, at den nedarvede Skik, selv at tilberede sit Æl hjemme i Huset, snart vil tabe sig. Aldeles at forbyde denne Huusindustri, og navnlig at forbyde Huusbrygningen kan Commissionen imidlertid paa ingen Maade anbefale, men kunde man, samtidigt med at Staten gjennem en Beskatning af Ælproductionen opnaaer den eftertragtede større Indtægt, tillige indskrænke de uheldige Folger af hiin Industri, navnlig ved at henvise Maltningen til ordentlig drevne Værker, maa det ansees for et heldigt Fremskridt, og et Fremskridt, som det muligen forsaavidt turde falde saameget lettere at fremkalde, som det paa en Deel Egne ikke længer er ualmindeligt, at Landboen i nærmeste Kjøbstad eller i de paa Landet etablerede Malterier, sædvanlig mod Ombytning af Korn, henter det Malt, som han benytter ved sin Brygning i Hjemmet. Medens denne Fordeel saaledes muligen kan forbindes med Beskatningen, staaer det heller ikke til at nægte, at den, naar en hensigtsmæssig Skatteform vælges, for Bryggeriernes Bedkommende, hvad enten de drives som Hoved- eller Biværing, vil kunne indeholde en Impuls til en forbedret Drift. Det kan imidlertid vel være et Spørgsmaal, om man ikke bør lade Fabrikationen frit arbejde sig videre frem til Fortrængelse af de nu bestaaende mindre heldige Tilvirkningsmaader, om altsaa det nærværende Tidspunkt vil være heldigt valgt til Skattens Indførelse. Fra det Standpunkt, fra hvilket Commissionen, som fornævnt, har troet at maatte opfatte Sagen, skal den ikke udtale sig nærmere herom, idet Spørgsmaalets Afgjørelse maa være afhængig af Skatteindtægtens Nødvendighed. Men hvad Commissionen derimod bestemt maa fastholde, for at Beskatningen ikke skal standse Fortsættelsen af den stedfundne Fremgang, eller virke i modsat Retning af, hvad man efter det Foranstaaende maa erkjende for rigtigt, er, at al Tilvirkning af det paagældende Product bør rammes af Skatten. En modsat Fremgangsmaade vilde ligefrem bidrage til at bevare eller endog fremme det bestaaende mindre heldige Forhold, særligt med Hensyn til Huustilvirkningen, og en Indskrænkning af Beskatningen til kun at omfatte

det *Ol*, der produceres til Salg, ikke det, der tilvirkes til eget Huusbrug, vilde, foruden at være practist uigjennemførlig, ikke lede til at fjerne de uheldige Følger og ikke give Statskassen nogen klæffelig Indtægt.

Ved det nødvendige Omfang, som Commissionen saaledes har troet at burde tillægge Bescatningen, vil Skattens Opkrævning og den fornødne Control ganske vist blive forbunden med særegne Vanffeligheder og vistnok med forholdsvis store Udgifter, men ligesom der af de fornævnte Hensyn maa affees herfra, naar man overhovedet vil have denne Bescatning, saaledes har det været Commissionens Opgave ved sit Forslag til Sagens Ordning at søge, om muligt at overvinde eller formindste hine Ulemper og derhos saa lidt som muligt at gribe forstyrrende ind i de bestaaende Forhold og om muligt fremme deres Udvikling i den Retning, man maa ansee som den rigtige.

Det vil i det Nysanferte allerede være antydet, at naar det Spørgsmaal forelægges, om Utlivirningen her i Landet kan benyttes som Bescatningsobject, maa Commissionen formene, at en saadan Bescatning er practist gjennemførlig, og forsaavidt der i Spørgsmaalet indeholdes, hvorvidt Udbyttet af en saadan Bescatning vil kunne være af nogen finantfiel Betydning, maa Commissionen ligeledes under de tvende fornævnte Forudsætninger, der staae i noie indre Forbindelse med hinanden, besvare denne Deel af Spørgsmaalet derhen, at, saafremt Forhaabningen om det eventuelle finantfielle Udbytte ikke stilles for høit, vil der upaatvivlelig gennem denne Bescatning kunne vindes en ikke ganske ringe forøget og stigende Indtægt for Statskassen. Med Hensyn til dette sidste Punkt skal man iøvrigt henvise til, hvad nærmere er anført desangaaende i de særlige Bemærkninger til det fremsatte Forslag angaaende Skatteordningen.

I det vi herefter skulle gaae over til at omhandle Maaden, hvorpaa Bescatningen efter vor Formening rettest maatte være at ordne, ansee vi det, da en Bescatning af *Ol*productionen, som allerede ovenfor omtalt, existerer i de fleste europæiske Stater, henfigtsmæssigt til Sagens Belysning, forsaavidt saadant er os bekjendt, at fremsætte en kort Angivelse af Bescatningsmaaderne i flere af hine Stater.

I Østerrig beregnes Skatten saaledes efter Productets Quantitet og Qualitet, nemlig efter Mængden og Sukkerholdigheden af Urten paa Svalebakken, — for enkelte Stæders Bedkommende med et ene efter

Quantiteten, uden Hensyn til Qualiteten, fastsat Skattetillæg. Brygning til eget Huusbrug beskattes ikke.

I Hannover hviler Skatten ligeledes paa Productionsudbyttet, men ene efter dettes Mængde, og beregnes efter de opmaalte Gjæringskar. Tilberedelse af Æl til eget Huusbrug er afgiftsfri under en Begrænsning af Størrelsen af den dertil benyttede Kjedel.

I Holland opkræves Skatten, i Righed med hvad der hos os finder Sted med Hensyn til Brænderibeskatningen, efter det udmaalte Rumfang af Mæskelæret: det Kar, i hvilket Urten af Maltet ekstraheres.

I Hessen-Darmstadt og Baden beregnes Skatten efter Køgekjedlens (Bryggepændens) udmaalte Størrelse. Huusbrygning svarer ogsaa Skatten.

I Frankrig erlægges Afgiften for hver Brygning efter Køgekjedlens Rumindhold uden Hensyn til, om denne er heelt eller kun tildeels fyldt, men med et procentviis Afdrag for Fordampning, Svind m. v.

I Belgien svares Skatten efter Indholdet af Mæske- og andre Kar.

I Preussen, Sachsen, Brunsvig, Thüringen, de anhaltke Fyrstendommer og flere smaa tydske Lande, der ere i et noiere Afgiftsforbund med Preussen, ligesom ogsaa i Kurhessen, erlægges Afgiften efter Vægten af det Maltstmaa, der forbruges til Ælproductionen. Tilberedelse af Æl til eget Huusbrug er i Sachsen aldeles forbudt, i Kurhessen og Preussen tilladt og afgiftsfri, dog under særegne Betingelser og Controlforanstaltninger.

I Baiern med flere Steder hviler Skatten ligeledes paa det til Brug ved Brygning bestemte Maltstmaa, men opkræves i Form af en Formalingsafgift, saa at alt Malt, der bringes til Mølle, forud maa afgiftsberigtiges.

I England hviler Skatten paa Malttilvirkningen og opkræves efter Mængden af det under Maltning tagne Korn, idet dette opmaales eller kan eftermaales af Toldopsynet paa hvilketfomhelst Stadium af Maltningprocessen, hvad enten det forefindes i Stobkæret, i Maalekæret — et heri Landet iøvrigt ikke brugt Kar, hvori Kornet styrtes, efterat det er stobt, og førend det bringes til Spiringsrummet —, i sidstnævnte Rum eller utørret paa Røllen, men saaledes at der efter visse bestemte Regler foretages en Reduction i det paa de forskjellige Stadier opmaalte Quantum for at udfinde det skattepligtige Quantum. Ved et Sammenhold af de saaledes foretagne Maalingers Resultater og efter hvad der ifølge disse er fordeelagtigst for Statskassen bestemmes Skattebeløbet. Skatten svares ogsaa af Malt, der tilvirkes til Huus-

brug. Ved Siden af denne Skat hviler der paa Olproductionen desuden en Afgift af Humle og en aarlig Licenceafgift af Maltere og Bryggere.

I Norge, hvor en Beskatning af Olproductionen indførtes i 1857, er det ligeledes Malttilvirkningen, der er Skattens Gjenstand, og det virkelige Maal af Kornet, der skal sættes i Stob til Maltning, er valgt til Skattebasis. Stobsætning maa derefter ikke finde Sted, forinden Kornet er opmaalt under Toldvæsenets Opsyn. Maltning, der skeer til Brug i Tilvirkerens egen Husholdning, er undtagen fra Beskatningen.

Disse forskellige Beskatningsmaader falde i 2 Hovedgrupper, nemlig dels de, ved hvilke selve Oltilvirkningen beskattes, dels de, ved hvilke denne indirecte beskattes gjennem en Beskatning paa Tilvirkningen af de for Olfabrikationen fornødne Materialier enten ved en Formalingsafgift paa Maltet (Baiern) eller ved en Skat paa Malttilvirkningen (England og Norge). Den førstnævnte, eller som man kan kalde den, den directe Beskatning, fremtræder under 3 forskellige Former, nemlig i Østerrig og Hannover som Beskatning af det ved Fabrikationen udvundne Product; i Holland, Hesen=Darmstadt, Baden, Frankrig og Belgien som en Redstabsafgift, eller en Beskatning efter Omfanget og Benyttelsesmaaden af visse Redskaber i Bryggerierne, og i Preussen, Sachsen, Brunsvig, Thüringen m. fl. St. som en Beskatning af det til Olberedning i Brug tagne Maltstmaa.

De Forudsætninger, hvorfra Commissionen er gaaet ud, nemlig at Husbrygning ikke forbydes, medens dog paa den anden Side al Oltilvirkning beskattes, bevirke med Nødvendighed, at Commissionen, selv affect fra alt Andet, maa udtale sig imod en directe Beskatning af selve Oltilvirkningen som en uigjennemførlig Foranstaltning. Vi have imidlertid ikke troet at burde undlade kort at angive, hvad der ogsaa fra andre Sider tales imod en saadan Beskatningsmaade.

Den i Østerrig stedfindende Beskatning efter Mængden og Sukkerholdigheden af Urten paa Svalebatterne kan forsaavidt synes at have meget for sig, som man derved rammer Beskatningsobjectet umiddelbart og saa ligeligt som muligt i Forhold til dets Værdi, ligesom det ved denne Beskatningsmaade er ligegyldigt, hvilket Hovedmateriale der er anvendt til Productet, om dette er Malt eller ikke. Dette sidste Hensyn har dog, som uedenfor nærmere omtalt, hos os ingen praktisk Betydning. Denne Beskatningsmaade, hvis Udførelse er overordentlig vidt-

løstlig, udfordrer et talrigt og tildeels fagdannet Embeds personale, der, naar den Unøiagtighed, der meget vanskeligen lader sig sjerne fra de efter Systemet fornødne Styrkeprover, skal afværges, maa fore en vedvarende Control paa alle Fabrikationens Stadier, og den besvarer Bryggerierne med en Mængde Controlforanstaltninger. Den kan derfor kun ansees for lidet anbefalelig, og kan kun anvendes der, hvor Fabrikationen er concentreret i store Bryggerier, og hvor Skatten er høi, saa at de store Controludgifter kunne bæres af denne, medens den i et Land, hvor der findes en Mængde mindre Bryggerier, i finantsiel Henseende kun vil være lidet indbringende. Den frister derhos ogsaa, hvad den iøvrigt har tilfældes med flere andre Beskatningsmaader, til en Efterbehandling af Mlet og til ved ofte skadelige Tilfætninger at give det en tilsyneladende forøget Styrke eller Smag som stærkere M.

Den i Hannover stedfindende Beskatning, hvorefter Productet alene beskattes efter Quantiteten uden Hensyn til Qualiteten, maa ansees for forkastelig, eftersom den i Modstrid med et af de Principer, vi efter det Foranstaaende have troet at burde gaae igjennem Skatte-loven, beskatter det stærke og det svage M lige høit. For ikke aldeles at udelukke Tilvirkningen af svagt M, maatte man ogsaa efter denne Methode komme til at anfætte Skatten meget lavt, hvorved det finantsielle Udbytte af Foranstaltningen svinder bort. Denne Methode giver derhos ogsaa, som Erfaring har viist navnlig i Østerrig, hvor den tidligere fulgtes, Anledning til store Misbrug.

Et Beskatningsystem, hvorefter Afgiften afpasses efter visse ved Utlivirkningen benyttede Redskaber, kan ved første Diefast synes saa simpelt, at det maatte formenes at have Fortrin fremfor alle andre. Der gives imidlertid ikke noget ved Brygningen benyttet Apparat, der, saaledes som Mæstekarret i Brænderierne, kan tjene til en blot nogenlunde paalidelig Maalestof for Productionens Omfang, eftersom de høist forskjellige Brygningsmetoder, der betinge de forskjellige Msorters Eiendommelighed og dermed deres Værdi, kræve Apparater af meget forskellige Dimensioner og en ligesaa ulige Benyttelsesmaade af det tilsvarende Apparat. De Redskaber, som herved kunne komme i Betragtning, og som ogsaa i andre Lande efter det Foranstaaende ere valgte som Regulatorer for Skattestørrelsen, ere enten Mæstekarret (Holland og Belgien) eller Røgefjedlen (Frankrig, Baden, Hessen-Darmstadt.)

Spad Mæstekarret angaaer, bemærkes, at medens Mæstningsoperationen i de fleste kjøbenhavnske Bryggerier foregaaer successivt i 2 for-

stjellige Kar af hoist ulige Størrelse, anvendes der til engelsk *Ol* kun eet Mæstekar, hvorimod Mæstningen til bairsk og belgisk *Ol* foregaaer deels i et Mæstekar deels i Kjedlen, hvortil endnu hyppigt kommer et Siekar. Den relative Størrelse af Mæstekarret maa derhos rette sig efter det Forhold, hvori Sukker- og Dextrindannelsen ved Mæstningen skal bringes til hinanden, for at opnaae *Ol* af en vis bestemt Bestaaelse. Bairsk *Ol* frembringes saaledes ved en tyndflydende Hovedmæstning, medens engelsk og belgisk *Ol* kræve en meget stiv Hovedmæstning med flere Eftergydninger, og et Mæstekar, i hvilket der kun kan mæstes 20 *Tdr.* Malt til bairsk *Ol*, vil derfor kunne optage 40 *Tdr.* til belgisk og næsten ligesaa meget til engelsk *Ol*. Det Samme gjælder om Tiden. Medens saaledes en Brygning nogle Steder, f. Ex. i alle de ældre Bryggerier i Kjøbenhavn, udkræver circa 24 Timer, bruges der i andre kun 12 à 16 Timer; i et bairsk *Ol*-bryggeri bruges Mæstekarret til hver Brygning i 10 à 12 Timer, og med Benyttelse af særegne Apparater tilendebringes Mæstningen til visse *Ol*-sorter i 4 Timer eller endnu kortere Tid. Bryggeren tilskyndes ved denne Bestatningsmaade til altid at fylde saameget Malt i sit Kar, som det kan rumme for ikke at betale Skat af et Rum, der ikke benyttes; men da der af de *Ol*-sorter, der ikke taale længere Tids Opbevaring ikke kan brygges mere ad Gangen, end der habes oieblikkelig Afsetning for, vil det i Almindelighed kun være om Sommeren, da der drikkes meest, i Særdeleshed af det nævnte Slags *Ol*, at der vil være Anvendelse for det fulde Rumfang af Karret, hvorimod om Vinteren undertiden kun det halve eller endog kun $\frac{1}{3}$ af Karrets Størrelse vil blive benyttet. Hvis altsaa det i den koldere Aarstid bryggede *Ol* ikke skulde rammes af Skatten med det dobbelte eller tredobbelte Beløb maatte enhver Brygger være belavet paa, at have Bryggekvar af forskjellige Størrelser. Tillige er det ved denne Bestatningsform fornødent, at alt Malt til en Brygning paa een Gang styrtes og forarbejdes i Bryggekaret, hvad der ved visse Brygningsmetoder ansees for uhen- sigtsmæssigt.

Hvad der ovenfor er sagt om Mæstekarret, gjælder i samme Grad om Kjedlen. Nogle *Ol*-sorter behøve en meget lang Kogning, f. Ex. i Belgien indtil 20 Timer, andre behøve kun 1 Time, ja det er hertillands desværre ikke usædvanligt, at simple *Ol*-sorter slet ikke koges; nogle kræve en meget stor Kjedel for at den hele af en Brygning vundne Urtnængde kan blive kogt samlet, i andre Tilfælde, hvor der af en Brygning tilvirkes forskjellige *Ol*-sorter, kan man nøies med

en lille Kjedel, i hvilken de forskjellige Extracter efterhaanden koges. Kjedelens Storrelse er overhovedet irrelevant med Hensyn til det Quantum *M*, der skal produceres, naar man ikke vil — hvad der er aldeles forkasteligt — foreskrive, at hele Urten altid skal koges paa een Gang.

Beskatningen saavel efter Mæsketarrets som efter Kjedelens Rumfang har derhos den Ulempe, at de forskjellige Osorter ikke ville blive beskattede efter deres indbyrdes Værdi, og medens Productets Godhed netop væsentlig betinges af den Maade, hvorpaa Mæskningen, Kogningen og Gjæringen foregaaer, vil denne Beskatningsmaade nødvendigvis medføre, at Bestræbelserne, til Skade for Productet, ville blive rettede paa at udfinde, hvorledes der med det mindst mulige Apparat i den korteste Tid kan frembringes det største Quantum, og lede til en Efterbehandling af det udvundne Product, som i alle Henseender er forkastelig. Andetsteds have ogsaa vægtige Stemmer reist sig mod dette Beskatningssystem og bebrejdet det Olfabrikationens Forfald der.

Ved at benytte den tredie Form for den directe Beskatning, som anvendes i Preussen og flere tydske Stater, nemlig at beregne Skatten efter Vægten af det Maltstkræ, der forbruges til Olfabrikationen, opnaaes vel den Fordeel, at Afgiften bliver ligelig fordeelt paa det udvundne Product, hvad der tillige indeholder en Opfordring til en forbedret Drift, idet den Brygger, der af et vist Quantum Materiale udvinder det største og bedste Product, forholdsvis betaler mindst i Skat. Den praktiske Udførelse af denne Beskatningsmaade medfører imidlertid store Vanskeligheder og Bekosteligheder. Den oprindelig meget simple preussiske Lov af 1819 har man, uagtet Skatten ingenlunde er ansat høit, for at forebygge Defraudationer seet sig nødsaget til efterhaanden at supplere med en saadan Mængde Controlforanstaltninger, at disse i høi Grad maae besvare saavel den Næringsdrivende som Controlpersonalet. Vanskeligheden ved den praktiske Gjennemførelse af denne Beskatningsmaade ligger hovedsagelig i at forhindre Eftermæskning, der næppe aldeles kan forhindres uden Opsynets Tilstedeværelse i Bryggeriet fra Begyndelsen til Slutningen af enhver Brygning. Da en saadan Control udfordrer et stort Personale og derved meget formindsker Udbyttet af Skatten, har man t. Ex. i Preussen valgt den Udvei at træffe en Overenskomst med de fra Toldsteder fjerntliggende Bryggerier, hvorefter disse betale en vis rund Sum i Skat for et bestemt Tidsrum ad Gangen, i Forhold til Omfanget af deres Bedrift, og de kunne da i denne Tid uhindret drive deres Bryggeri, dog at Opsynet har fri Adgang til samme, navnlig for at kunne

have en begrundet Mening om Udbyttet ved Driften, naar en ny Overenskomst skal afløse den udløbne. Denne Ordning af Forholdet medfører imidlertid en stor Uretfærdighed mod de Concurrenter, der staae under en virkelig Control, og naagtet den har man dog ligesaa lidt der som i andre Lande, hvor lignende Beskatning finder Sted, seet sig istand til at inddrage Huusbrygning under Beskatningen.

Idet Commissionen saaledes, selv aaseet fra alt andet, ikke vilde kunne anbefale nogen af de i andre Lande benyttede Beskatninger af selve Oltilvirkningen, — hvorved man heller ikke skal lade ubemærket, at i de Lande, hvor en saadan Beskatning finder Sted, ved hvilken Fabrikanten berøves den frie Raadighed i sin Bedrift, hvad der navnlig i Ol-fabrikationen er af megen Vigtighed, staaer i Regelen Productet i Godhed tilbage for det, der frembringes andetsteds, saaledes i Baiern og England, ifølge hvis Skattelove Fabrikanten med Hensyn til Brygningen har frie Hænder, — og idet Commissionen efter de Forudsætninger, hvorfra samme har troet nødvendigviis at maatte gaae ud, derhos har været tvunget til ganske at see bort fra en saadan directe Beskatning, har man rettet sin Opmærksomhed paa indirecte at beskatte Ol-productionen. Herved har man dog troet strax at maatte affee fra den i Baiern fulgte Beskatningsform, der hos os vilde være betinget af et Forbud mod Brugen af Haandkvarne og Knusmaskiner og af en meget betydelig Indskrænkning i Møllernes Antal, og selv under en saadan Indskrænkning vilde Controllen blive meget kostbar, da der ved hver Mølle maatte have stadigt Opsyn. Man har da seet hen til at beskatte Ol-productionen gennem en Beskatning af Malttilvirkningen, eller forsøgt at gaae den samme Vej, som Lovgivningen er gaaet i Norge og England.

Ved at vælge den indirecte Beskatning af Ol-productionen gennem en Afgift paa Malttilvirkningen, frembyder der sig ogsaa, fra et almindeligt Standpunkt betragtet, betydelige Fordele fremfor ved at følge en directe Beskatningsmaade. Productet rammes saaledes gennem en Maltstkat ligeligt i Forhold til Værdien, idet der til det kostbarere Ol bruges mere Malt end til det billigere, og i denne Henseende staaer denne Beskatningsmaade saaledes under alle Omstændigheder ikke tilbage for den directe Beskatning af Ol-productionen. Som nys berørt, er Bryggeridriften derhos af en saadan Beskaffenhed, at den størst mulige Frihed i Bevægelsen er en nødvendig Betingelse for dens heldige Udvikling, idet Ollens Velsmag, Klarhed og Holdbarhed eller dets hele Eiendommelighed og Værdi væsentligen beroer paa den

Maade, paa hvilken Mæskningen og Rogningen samt Gjæringen blive ledede. Medens den directe Beskatning ikke vilde kunne undgaae i flere Retninger at paalægge Driften forskjellige Baand, som kunne virke skadeligt, vilde Bryggerierne gjennem en Maltskat kunne beskattes uden at derved medføres saadanne Følger. Tillige er Controllen med Malttilvirkningen betydelig lettere end Controllen med selve Brygningen. Medens en Brygning tilendebringes i 10—24 Timer og mulig kan fuldføres i et endnu kortere Tidsrum uden Benyttelse af andre Redskaber end saadanne, der findes i enhver Huusholdning, og uden at der til udfordres særegne større Localer, der kunne lette Opdagelsen af Brygning i Smug, kan en Tilberedning af Malt, saaledes som dette benyttes ved Brygning, — og til dette, ikke til det væsentlig kun i Brænderierne benyttede Grønmalt, er der i de nedenstaaende Betragtninger taget Hensyn —, under de gunstigste Forhold ikke tilendebringes i kortere Tid end 7 til 8 Dogn og i Almindelighed udfordres der endog til Kornets Stobning og Spiring et længere Tidsrum, ligesom der til Kornets Spiring og Maltets Tørring behøves saadanne større Localer og Indretninger, som ikke let kunne forblive uopdagede i længere Tid. Medens Controllen med Bryggerierne derhos efter hvad der foran er bemærket, saavel som paa Grund af den meget afvigende Fremgangsmaade i de forskjellige Bryggerier, idetmindste under visse Beskatningsformer vilde udfordre et særligt uddannet og talrigt Embeds personale, er Maltningprocessen saa eensartet og simpel, at man uden Betænkelse kan overdrage Opkrævningen af og Controllen med Maltskatten til det nuværende Toldpersonale uden at dettes Antal i nogen sær betydelig Grad behøver at forøges, og Nettoudbyttet af Skatten bliver saaledes større. Og saa den Omstændighed er ikke uden Betydning med Hensyn til Controllen, at medens der kan brygges hele Aaret igjennem, kan der ikke maltes uden i den koldere Aarstid, hos os høist i 7 à 8 Maanedere. Heller ikke bør det lades nointalt, at naar en Beskatning af den Natur som den, der her er Tale om, skal kunne gennemføres og controllerses, maa det være en nødvendig Følge, at der sættes en vis Minimumsgrændse for Tilvirkningen. En saadan Bestemmelse vilde imidlertid falde med langt større og med en aldeles utaalelig Byrde paa Tilvirkningen, idet denne er i en særdeles Grad betinget af Forbruget i et snævert begrændset Tidsrum. De lettere Ulforter og navnlig det saakaldte almindelige Huusholdningsøl taale som bekjendt ikke en længere Opbevaring, hvoraf følger, at man ved en Beskatning af selve Tilvirkningen ikke uden Ulempe vilde kunne fast-

sætte et endog meget lavt Minimum for Tilvirkningsmængden. Dette Hensyn falder derimod bort ved en Beskatning af Malttilvirkningen, da det til Olfabrikationen brugelige Malt — det tørrede Malt — uden Skade kan opbevares længe. Der kan saaledes forsaavidt ikke være Væsentligt at erindre imod, om Malteren ved Beskatningen nødes til at tilvirke et noget større Parti Malt ad Gangen end hans øieblikkelige Behov udfordrer, hvad der vel iøvrigt ogsaa af anden Grund vilde blive en naturlig Følge af en sliG Beskatning, idet han vistnok vilde opfordres til af egen Drift saameget som muligt at concentrere Productionen i et kortere Tidsrum for i den øvrige Deel af Aaret at være fri for de med Beskatningen forbundne Formaliteter.

Medens vi saaledes troe, at man, saavel naar hensees til Fabrikanternes Interesse, som naar man tager Hensyn til Muligheden af og Bekosteligheden ved Controlsen med Skatteydelsen, i Almindelighed maa udtale sig for en Beskatning af Malttilvirkningen fremfor en Beskatning af den egentlige Olproduction, kan der, som allerede tidligere omtalt, specielt hos os formeentlig kun være Tale om en saadan Beskatningsmaade, og om end de bestaaende Forhold ere saadanne, at der maa brydes med dem, ogsaa naar denne Beskatning skal indføres, troe vi dog, at den valgte Beskatningsmaade ogsaa fra dette Synspunkt fortjener Fortrinet, idet den i hvert Fald ikke kræver en saa gennemgaaende Omstødning af det Bestaaende som den, der vilde være en Følge af den directe Beskatning.

Commissjonen har i det Foranstaaende givet et Billede af, hvorledes Oltilvirkningen for Tiden i Almindelighed finder Sted her i Landet, og paa samme Maade forholder det sig, naar udelukkende Hensyn tages til Malttilvirkningen. Foruden at finde Sted i større Bærker, drives den i mange smaae Anlag, og tillige i et endnu ikke ringe Omfang som Hønsindustri. Commissjonen har ovenfor udtalt, at det bør opstilles som Princip, at al Oltilvirkning bør rammes af en eventuel Skat, og idet denne fremtræder som en Maltsskat, bør selvfølgelig al Malttilvirkning beskattes. At dette imidlertid vilde blive umuligt og den fornødne Control aldeles uudforlig, saafremt det bestaaende Forhold skulde bevares uforandret, behøver formeentlig ikke nærmere at paavises. Den Tanke har vel ogsaa gjort sig gjældende i Commissjonen, om man ikke muligen kunde undgaae at gribe videre forstyrrende ind i det Bestaaende ved at gaae en lignende Vej som i Preussien og lade de Malttilvirkninger, som vanskeligen kunne controleres, yde Skatten med et vist fast aarligt efter deres antagne Bedrift

afpasset Beløb. Commissionen har imidlertid ikke troet at burde fastholde denne Tanke, efter som derved under alle Betingelser fremfalder en i Forhold til de under fuldstændig Control staaende Concurrerter uretfærdig Ulighed i Besfatningen, hvis Folger det er vanskeligt at oversee, og disse kunne meget let gjøre den forventede Vettelse af Controlten høist illusorisk, ligesom Huusmaltningen næppe kan tænkes rammet ad denne Vej, og at denne ikke bør tilstedes som skattefri, er en af de Forudsætninger, fra hvilke Commissionen har troet nødvendigen at burde gaae ud. Man er da herved kommen til, at naar Besfatningen overhovedet skal kunne tænkes indført og gennemført, maa Huusmaltningen forbydes, naar den ikke drives i saa stor Udstrækning, at den iøvrigt fyldestgjør Lovens Betingelser. At forbyde Huusmaltningen kan overhovedet ikke skjønnes at have saameget imod sig som at forbyde Huusbrygningen, og at der, om Foranstaltningen end for den Enkelte kan synes haard, dog fra et almindeligt Standpunkt ikke kan findes noget sært Uheldigt i samme, men at den snarere maa ansees som en i sine Folger i Almindelighed heldig Foranstaltning, ligesom at dens Gjennemførelse kun er et lovtungent større Skridt paa eengang fremad paa den rigtige Vej, som Landboen alt tildeels af sig selv er slaaet ind paa, har Commissionen ogsaa tidligere udtalt. Man vil imidlertid ikke kunne indskrænke sig hertil. Malttilvirkningen drives nemlig ved Siden heraf, som formeldt, i en Mængde smaae Etablissementer, deels som en Blnæring, i Forbindelse navnlig med Brænderi, Bageri, Møllehold, Handel, Krohold og Agerbrug, deels som en meget beskeden Hovednæring. En Control med disse smaae Bedrifter, der ligge spredte i Landdistricterne, vilde ikke kunne føres uden ganske uforholdsmæssige Udgifter, hvorved Skatteudbyttet svandt altfor betydeligt ind til at Besfatningen kunde ansees retfærdiggjort, og det maa herved bemærkes, at jo mindre Bedriften er, desto nødvendiger er den hyppige Control, naar Righeden i Skattebyrden for Yderne skal bevares. Efter de Commissionen foreliggende Dplysninger fra de forskjellige Dele af Kongeriget, — hvilke Dplysninger imidlertid ere nogle Aar gamle og desaarfag vistnok i flere Punkter, saaledes navnlig ogsaa med Hensyn til Antallet af de større Anlæg, kunne være noget afvigende fra, hvad der nu er Tilfældet, ligesom de upaatvilelig, og vel navnlig for Landdistricternes Vedkommende, lide af de samme Ufuldstændigheder, som enhver af den Art Dplysninger, man indhenter, lider af, — fandtes der ialt 687 Malterier, af hvilke 491 i Kjøbstæderne, Kjøbenhavn iberegnet, og, afsæet fra Huusmaltningen, — der ofte drives ved

Benyttelse af en for flere eller en heel By fælles Kølle —, 196 i Landdistricterne, hvilket sidste Tal imidlertid maa formenes at være altfor lille; af disse 687 Malterier producerede kun 30 (25 i Kjøbstæderne og 5 paa Landet) 2000 Tdr. Malt og derover aarlig, 78 (respectively 69 og 9), mellem 1000 og 2000 Tdr. aarlig, 137 (respectively 120 og 17) mellem 500 og 1000 Tdr. aarlig, 166 (respectively 138 og 28) mellem 250 og 500 Tdr. aarlig og 276 (respectively 139 og 137) under 250 Tdr. Malt aarlig. Det vil saaledes sees, at næsten $\frac{2}{3}$ af det hele Antal Malterier havde en aarlig Production, der var mindre end 500 Tdr., og at Forholdet i Virkeligheden stillede sig endnu uheldigere, tør vistnok med Sikkerhed antages, da Ufuldstændigheden i Oplysningerne nok tør forudsættes fortrinsviis at finde Sted med Hensyn til de mindre Bedrifter. Det vil ligeledes sees, at det hovedsagelig ogsaa er de mindre Anlæg, der ere saaledes beliggende, at Controllen vanskeliggjøres. Naar Beskatningen skal kunne gjenneføres, maa det altsaa, i Consequents af at Huusmaltingen forbydes, ansees aldeles nødvendigt, at der sættes en Minimumsgrændse for Malteriernes Størrelse, og en hertil sigtende Bestemmelse, hvorved vi troe at være gaaede saa lempelig tilværks som muligt, navnlig ogsaa med Hensyn til de bestaaende Malterier, vil findes optagen i det Forslag til Sagens Ordning, som nedenfor er fremsat. Det bør heller ikke herved lades ubemærket, at en slig Indskrænkning i de meget smaae Malteriers Tal kun, som alt ovenfor berørt, kan ansees for at være i det almindelige Larv, idet Tilvirkningen i større Anlæg altid sikkrer en bedre og mere økonomisk Behandling af Kornet, hvorved Skattebeløbet indvindes for Forbrugeren.

Controllen med de mange smaae spredte Malterier vil vistnok endnu kunne blive vanskelig nok, og der har fra denne Side ikke kunnet andet end fremkaldes Tvivl om, hvorvidt vi ikke i det nedenstaaende Forslag ere gaaede vel vidt, men der er dog en Udsigt til at kunne gjøre den overkommelig uden altfor uforholdsmæssige Administrationsudgifter, hvad der ikke vilde være Tilfældet med en directe Ubeskatning. Det maa iøvrigt ganske vist ventes, at Defraudationer ikke ville udeblive, vel ikke just i de større eller mindre controllerede Malterier, men navnlig ved Smugmalting til Huusbrug. Vi troe imidlertid herved at maatte bemærke, at det ikke kan antages, at Smugmalting skulde finde Sted til Affætning til egentlige Bryggerier, da et veldrevet Bryggeri nappe vilde vove at benytte Malt, som er tilvirket paa en saa ufuldkommen Maade som Tilfældet i saa Fald vilde være, idet

der med Hensyn til saavel Mængden som Godheden af det deraf udvundne *M* lettelig vilde tabes meget mere end den besparede Maltskat vilde udgjøre. En fordeelig Brygning er nemlig ubetinget afhængig af en fuldkommen Maltning, men denne udfordrer, foruden hensigtsmæssige Localer og Indretninger, en særegen Omhu og tillige et specielt Kjendskab, der sjældent ville findes forenede ved Maltning i det Smaa eller overhovedet ved Smugmaltning.

Idet Commissionen saaledes har udtalt sig for, at en eventuel Skat i ethvert Fald bliver en Skat paa Malttilvirkningen, har den ikke overseet, at der ogsaa kan tilvirkes *M* ved Benyttelse af andre Producter end Malt, f. Ex. af Sukker og af Sirup, eller ogsaa af umaltet Byg samt andre Kornsorter, navnlig Hvede og af Kartofler m. m., idet disses Bestanddele kunne omdannes til Sukker og Dextrin. Denne Betragtning har imidlertid næppe for Tiden nogen praktisk Betydning, da Sukker og Sirup ere et for kostbart Materiale, som derhos gennem de paa samme hvilende Toldafgifter er temmelig høit beskattet, og Anvendelsen af raat Korn og Kartofler m. m. er forbunden med saa betydelige tekniske Vanskeligheder, at der idetmindste paa Bryggeriets nærværende Standpunkt ikke er nogen Sandsynlighed for, at den vil finde Indgang her i Landet; det skulde kun være, at man ved en meget høi Skat paa Maltningen fristede Fabrikanten dertil. Saafremt Kartoffelavlens atter hæver sig til samme Punkt som tidligere, er det vel ikke utænkligt, at man kan kaste sig over den Opgave, at benytte denne billige Rodfrugt i Bryggerierne, og at denne Opgave da ogsaa vil blive løst, men for Tiden har Spørgsmaalet, som sagt, ingen praktisk Betydning.

I det Foranstaaende er der fremsat en Angivelse af, hvorledes Beskatningen af Malttilvirkningen finder Sted i England og Norge. Ingen af disse Beskatningsformer har Commissionen troet at kunne anbefale.

Den engelske Beskatningsmaade er vistnok temmelig correct, idet den, som ovenfor anført, gaaer ud paa at maale det Quantum Korn, som hver Gang bliver formaltet, deels medens det er i Støbkarret, deels efter Støbningen i Maalekarret; men de betydelige Defraudationer, hvortil den meget høie Maltskat frister, have gjort det nødvendigt at indføre et meget indviklet Controlsystem med Eftermaalinger, Reductionsberegninger o. s. v., der fordre et stadigt og særdeles kostbart Tilsyn, der kun kan betale sig, hvor Malterierne ere af betydeligt Omfang og hvor Maltskatten er høi. Denne vidtløftige Fremgangsmaade er

derfor aldeles uanvendelig hos os under vore Malteriers nuværende Forhold.

Det Samme gjælder om den i Norge stedfindende Bessatningsmaade. Denne giver ganske vist et endnu nøiagtigere Resultat end den engelske, idet den rammer Gjenstanden for Bessatningen umiddelbart, men den udfordrer ligesom den engelske, at Controlopsynet er tilstede hver Gang der skal sættes Korn i Stob, samt at der føres behørig Control med, at ikke Kornets Mængde forøges, efterat Afgiftsberegningen har fundet Sted, hvilket kræver et forholdsviis stort Opsynspersonale og medfører særdeles mange Bessatninger og stort Bessvar for Fabrikanten. Det er derfor ogsaa i Norge anseet nødvendigt i hvert Malteri at ansætte en fast Betjent, der Dag og Nat skal være tilstede, og til hvem Malteren som Følge heraf maa indromme et meubleret Værelse m. v. Denne Bessatningsform har paa Grund af sin Kostbarhed ogsaa kun kunnet anvendes i Norge ved at indskrænke de iforveien lidet talrige Malteriers Antal meget betydeligt — omtrent fra 100 til 50, af hvilke Halvdelen høre til Branderier —, idet man har forbudt al ved den paagjældende Lovs Skrafttræden bestaaende Malteridrift under 5 Tdr. daglig Production og alle fremtidige Anlag under 10 Tdr. daglig Production. Efter de ovenfor omtalte Commissionen foreliggende Opslysninger findes der her henimod 700 større og mindre Malterier, af disse vilde kun ca. 200 kunne opfylde de i Norge fastsatte Betingelser for at kunne faae Tilladelse til at bestaae.

Disse Betragtninger have indeholdt Opsfordring for Commissionen til at søge at finde et mindre kostbart og simplere System. Dette, der vel er mindre betryggende end det norske og engelske, men dog antages at være tilstrækkeligt sikrende for Statskassen under Forudsætning af, at Maltskatten, navnlig fra Begyndelsen af, bliver moderat, har Commissionen formuleret i det nedenstaaende Lovudkast. Det gaaer ud paa at gjøre Stobkarrets Rumfang til Grundlag for Bessatningen, men dertil at knytte en Forpligtelse for Fabrikanten til at afgive til Controlopsynet en Driftsplan for Benyttelsen af Stobkarret, hvilken Plans Overholdelse og derigjennem Afgiftsydelsens rette Erlæggelse Controlopsynet ved Inquisitioner i Malterierne har at sikkre sig.

Idet vi med Hensyn til Lovudkastets Form skulle bemærke, at derved saa meget som muligt er fulgt den bestaaende Branderibessatningslovgivning, deels fordi Sagens Natur ved den valgte Skattebasis opfordrer dertil, deels for at gjøre Loven lettere tilgængelig saavel for

de vedkommende Næringsdrivende, der for en stor Deel kunne antages i Forveien at være bekendte med hiin Lovgivning, som for Toldoplynet, forelægge vi saaledes herved følgende

Udkast til Lov om en Maltstat.

§ 1.

Af-alt Malt, der tilvirkes, være sig til Salg eller eget Forbrug, erlægges Skat.

Denne Skat, som udredes af Den, der tilvirker Maltet (Malteren), erlægges med pr. Tonde à 136 Potter af Stobkarrets eller Stobkarrenes fulde udmaalte Rumfang, for hver Stobning, uden Hensyn til hvormeget Korn eller hvilke Kornsorter der sættes i Stob.

Som Stobkar betragtes ethvert Kar eller anden Beholder i et Malteri, hvori Korn opblødes.

Korn, der er sat i Stob før den Dag, da nærværende Lov træder i Kraft, tillades skattefrit færdigmaltet under behørig Control, naar derom Dagen forud gjøres skriftlig Anmeldelse til vedkommende Told- eller Controlsted.

§ 2.

Af Malt, der indføres fra fremmed eller toldfrit Sted, svares
.... pr. Pund Netto i Indførselstold.

§ 3.

For tørret Malt saavel som for *M*, der udføres til fremmed eller toldfrit Sted mindst 3 Maanedes efterat Maltskattens Opkrævning er begyndt, godtgjøres:

for tørret Malt

(for Malt, blandet med umaltet Korn, samt for knuust eller malet Malt gives ingen Godtgjørelse.)

for *M*

For mindre Udforeseler end henholdsvis 5 Tdr. Malt og 10 Tdr. *M* gives ingen Godtgjørelse. Denne maa kræves senest 4 Uger efter Udforeselen.

En Maaned efterat Opkrævningen af Maltstat har taget sin Begyndelse nedfattes Brandeviinsbrandingsafgiften med ß. pr. Tonde Mastekarrum. Godtgjørelsen for til fremmed eller toldfrit Sted udført Brandeviin forbliver derimod usorandret.

§ 4.

Opkrævningen af Maltskatten og den dermed forbundne Control, samt Tilsynet med Malterierne og Alt, hvad dermed staaer i Forbindelse, henlægges under Toldbestyrelsen og udføres ved Toldvæsenets Embedsmand og Betjente.

§ 5.

Senest 8 Uger forinden denne Lov træder i Kraft har Enhver, der er i Besiddelse af et Malteri, hvorved forstaaes ethvert Bærk, hvori Malt tilvirkes, derom at gjøre skriftlig Anmeldelse in duplo for det nærmeste Told- eller Controlsted. Anmeldelsen skal finde Sted, om der end alene haves Maltkølle uden de øvrige til Malttilvirkning fornødne Kar, Redskaber og Localer.

Ligeledes har Enhver, der efter fornævnte Tidspunkt og fremdeles anlægger et Malteri, derom at gjøre skriftlig Anmeldelse for det nærmeste Told- eller Controlsted, saasnart Bærket er fuldført saavidt, at det kan benyttes til Tilvirkning af Malt.

§ 6.

Efter steet Anmeldelse i Overensstemmelse med § 5 indfinder Toldopsynet sig paa Stedet for at foretage det Fornødne efter § 9, og blive da alle til Malteriet hørende Localer, Kar og øvrige Indretninger at forevise samme.

§ 7.

Enhver Forandring, der agtes foretaget med noget af Toldvæsenet opmaalt Stobkar i et Malteri, bør skriftlig anmeldes for vedkommende Told- eller Controlsted, senest 4 Dage forinden Forandringen iværkfattes. Andre Forandringer i et Malteri, som ikke have Indflydelse paa Skattens Beregning, kunne foretages uden forudgaaet Anmeldelse, men de bør mundtlig anmeldes for Toldopsynet første Gang samme indfinder sig i Malteriet, efterat Forandringen er iværksat, og derefter paaføres den i § 10 ommeldte Opmaalingsforklaring.

§ 8.

Malteriernes Størrelse, Indretning og Driftsmaade beroer paa Malteren selv, dog med Sagttagelse af følgende Indskrænkninger og nærmere Bestemmelser:

1) Korns Udblødning maa kun finde Sted i dertil indrettede Stobkar.

- 2) Intet Malteri maa have et mindre famlet Stobfarrum end af 20 Tønder à 136 Potter.

De paa den i § 5 nævnte Tid bestaaende Malterier med Stobkar af et famlet mindre Rumfang end 20 Tønder, dog ikke under 10 Tønder, kunne imidlertid, saalange de ikke skifte Eier, vedblivende drives med det saaledes forhaandenværende ringere Stobfarrum, ligesom Overtoldbestyrelsen paa saadanne Steder, hvor en let Udøvelse af Controlsen tilsteder det, kan indrømme, at de til fornævnte Tidspunkt bestaaende Malterier med et endnu mindre famlet Stobfarrum, dog ikke under 5 Tønder, under samme Betingelse, som fornævnt, fremdeles kunne drives med dette mindre Stobfarrum.

I de Malterier, som høre til et Brændeviinsbranderi og drives sammen med dette, kan Benyttelsen af Stobkar af hvilken= somhelst mindre Størrelse tillades af Overtoldbestyrelsen.

- 3) Stobkarrene bør være forsynede med Laag eller anden Indretning, saa at de, om fornødent stjønnes, af Toldvæsenet kunne aflaaes eller forsegles, naar de ikke bruges.
- 4) Under Støbningen maa der ikke gives Karrets Rand nogen Slags Tilfætning, fast eller løs, sigtende til at forstørre Karrets Rumfang.
- 5) Naar Kornet tages ud af Stobkarret, maa det strax henlægges og i de første 24 Timer forblive henliggende i Spirelocalet i rettede Høbe af eens Høide og med jævn Overflade, saaledes at Cubit= maalet bekvemt kan optages af Toldopsynet.

Befindes det ikke saaledes henlagt ved Toldopsynets Ankomst i Malteriet, maa dette paa Forlangende strax skee.

- 6) Korn, der er sat i Støb til forskjellig Tid, maa under Spiringen ikke sammenblandes, men skal holdes adskilt.

§ 9.

Stobkarrene blive at opmaale af Toldvæsenet, saavel stereometrisk som med Vand, til Tønder à 136 Potter, dog ikke nærmere end til $\frac{1}{8}$ Tønde (saaledes at Brøk under 9 Potter bortfalde, og 9 Potter og derover regnes for $\frac{1}{8}$ Tønde) samt at nummerere og stemple.

I Tilfælde af Uoverensstemmelse mellem det stereometriske Maal og Vandmaalet, bliver det sidstnævnte at tage til Rettesnor for Skatte= beregningen.

Til Opmaalingen har Malteren at afgive den fornødne Arbeids= kraft.

Rigger Malteriet $\frac{1}{2}$ Mål eller længere borte fra vedkommende Told- eller Controlsted, skal Malteren til denne Forretnings Udførelse levere Toldopsynet fri Befordring frem og tilbage, hvilken bliver at yde enten in natura eller ved Befordringsomkostningernes Erstatning efter Extraposttaxt, og har han endvidere i begge Tilfælde at erlægge i Diater:

til en Toldforvalter, Toldinspecteur eller Controleur 1 Rd.
og til en Assistent 64 $\frac{1}{2}$.

Toldvæsenet er det forbeholdt, saa ofte det findes fornødent, stereometrisk at eftermaale Støbkarrene, og naar derved udkommer et fra den sidst foretagne stereometriske Måaling forstjelligt Resultat, paany at maale disse med Vand. Toldopsynet kan herved fordre Arbeidskraft afgivet som foranført, men er ikke berettiget til fri Befordring eller Diater af Malteren for en saadan Eftermaaling.

For Toldvæsenets Reiser i Anledning af den første almindelige Opmaaling i alle Malterier strax efter den i § 5, første Passus, foretagne Anmeldelse, der gaaer forud for Lovens Ikrafttræden, udredes Befordringsomkostninger og Diater af Toldkassen. Denne første almindelige Opmaaling bør derhos udføres paa en saadan Maade, at Malteriernes Drift derved i mindst mulig Grad lider Afbræk. Malterne ere forpligtede til at frembyde Støbkarrene til Opmaaling efterhaanden som de blive tomme.

§ 10.

Over samtlige til Malteriet hørende, behørigen maalte, nummerede og stemplede Støbkar forfattes af Toldvæsenet ved Opmaalingsforretningen en noiagtig Forklaring in duplo, hvori tillige bliver at specificere de til Malteriet hørende Spiringsrum, Lørringslocaler og Koller under Anførelse af deres Flademaal og Beliggenhed i vedkommende Bygning. Begge Exemplarer af denne Forklaring forshynes saavel med Malterens som med de vedkommende Toldofficianters Underskrift. Det ene Exemplar forbliver i Malteriet, hvis Bruger er ansvarlig for, at det til enhver Tid er tilstede i umaculeret og ubeskadiget Stand, naar det af Toldopsynet forlanges foreviist. Det andet Exemplar afleveres til det vedkommende Told- eller Controlsted. Paa lige Maade forholdes, naar Forandring skeer med et Malteri (§ 7).

§ 11.

Naar og saalænge et Malteri eller enkelte Støbkar i samme ikke

bruges, kunne de uafbenyttede Stobkar og, hvis det af det controllerende Toldopsyn skjønes fornødent, tillige Fyrstedet til Rollen tages under Toldvæsenets Forsegling eller Laas, for hvilken Brugeren er ansvarlig (§ 25).

Udgifterne ved Toldvæsenets Reiser i Anledning af saadan Forsegling eller Aflaasning og sammes Vorttagelse, o: Malteriernes Lukning og Aabning, bæres af Malteren efter de i § 9 4de Parfus givne Regler, dog at hvert Malteri i Tidsrummet fra 1ste September til ultimo Mai aarlig eengang aabnes og eengang lukkes uden sliq Udgift for Malteren.

§ 12.

Maltskatten efter § 1 erlægges af hvert Stobkar især og forud, mindst for 4 Maltninger ad Gangen, i Dvereenstemmelse med en af Malteren derom afgiven Driftsplan (§ 13), hvilken efter en af den øverste Toldbestyrelse fastsat Form skal indeholde Angivelse af det Kar, i hvilket hver enkelt Stobning agtes foretagen, af den Time i Døgnen, da Stobningen agtes paabegyndt, og af den Tid, Stobningen antages at ville udkræve, hvilken Tid ikke maa ansættes længere end til 5 Døgn.

Trykte Blanketter til Driftsplanen udleveres gratis af det vedkommende Told- eller Controlsted.

§ 13.

Naar et Malteri eller et hidtil ikke benyttet Stobkar i samme ønskes taget i Brug, bliver Driftsplanen i 2 Exemplarer at indlevere og Skatten at erlægge ved det Told- eller Controlsted, hvorunder Malteriet hører, forinden Kornet maa styrtes i Stobkarret. Det ene Exemplar af Driftsplanen forbliver ved Told- eller Controlstedet, hvorimod det andet, forsynet med Quittering for Skatteberigtigelsen, tilbageleveres Malteren.

Før de berigtigede Stobningers Tilendebringelse maa enten ny Driftsplan indleveres og Skatten erlægges paany, eller Anmeldelse til Toldvæsenet skee om at eet eller flere af de hidtil benyttede Stobkar ønskes sat ud af Brug, hvorefter Toldvæsenet kan tage samme under Forsegling eller Laas (§ 11).

I Mangel af saadan forudgaaet Anmeldelse skal Toldopsynet uopholdelig indfinde sig i Malteriet for at inquirere og efter Omstændighederne sætte det eller de paagjældende Stobkar, samt eventuelt tillige Rollen, under Forsegling eller Laas, indtil ny Skatteberigtigelse

paafølger; Malteren er, foruden den Straf, han efter § 20 maatte være ifalden, pligtig at udrede de med Toldvæsenets Eftersyn hos ham i Anledning af den manglende Anmeldelse forbundne Omkostninger (§ 9).

Fra Maltningens Begyndelse og til dens Fuldbendelse maa den med Quittering forsynede Driftsplan være tilstede i Malteriet og paa Forlangende kunne forevises Toldopsynet.

§ 14.

Det er enhver Malters Pligt, efter et af den øverste Toldbestyrelse foreskrevet Schema at føre en af Toldvæsenet autoriseret, gennemdragen og forseglet Journal over Malteriets Drift med Angivelse af de til enhver Tid benyttede Stobkar, Stobningens Paabegyndelse og dens Slutning efter Dag og Klokkeslet.

Denne Journal bør føres noiagtig overeensstemmende med Sandheden og saaledes at enhver Anførsel i samme (jfr. § 15) betragtes som skeet under Forsikkring paa Tro og Love, hvorom Malteren ved Journalens Autorisation har at afgive et Revers in duplo, det ene i selve Journalen, det andet til Opbevaring ved det paagjældende Told- eller Controlsted.

De paagjældende Rubrikker i Journalen udfyldes samtidigt med at den vedkommende Handling paabegyndes.

Journalen skal stedse være tilstede i Malteriet og paa Forlangende forelægges Toldopsynet til Eftersyn. Dens Anskaffelse bekostes af Malteren.

§ 15.

Malteren er forpligtet til at følge den af ham forud afgivne Driftsplan, og skal Stobkarret stedse være tomt 2 Timer før det for ny Stobning i samme Kar angivne Tidspunkt.

Medføre usorudselige Omstændigheder nødvendige Afvigelser fra Driftsplanen, hvilke dog aldrig maae bestaae i at Stobningen paabegyndes før det i Planen angivne Tidspunkt, anføres Grundene for disse Afvigelser i den i § 14 ommeldte Journal, og der gjøres Forklaring herom til Toldopsynet første Gang det indfinder sig i Malteriet.

§ 16.

Naar en skatteberigtiget Maltning ifølge usorudsete Omstændigheder ikke finder Sted, og herom saa betimelig gjøres Anmeldelse til

vedkommende Told- eller Controlsted, at Ophsynet kan komme tilstede inden den til Støbningens Paabegyndelse angivne Tid, eller, forsaavidt Afstanden forhindrer dette, Anmeldelse dog ufortøvet affendes til Told- eller Controlstedet og Undladelse af Maltning godtgjøres ved Bidnesbyrd af 2 af Malteren tilfaldte uvillige Mænd, samt naar en Maltning beviislig i den Grad mishyffes, at Productet ikke kan benyttes som Malt, eller naar Kornet beviislig under Maltningen ved Ildbrand eller andre Ulykkestilfælde tilintetgjøres eller bestadiges i den Grad, at det er uanvendeligt som Malt, godtgjøres den erlagte Maltskat.

§ 17.

Toldofficerterne skal det være uformeent til enhver Tid af Døgnet at udøve den dem paahvilende Ophynsforelse og til den Ende at inquirere saavel i selve Malteriet som i alle dermed i Forbindelse staaende Localer og tilstødende Bygninger, samt at opholde sig der saa længe som det af dem ansees fornødent.

I Beboelsesleiligheder, som ikke staae i umiddelbar Forbindelse med Malterilocalet, skal det dog kun være tilladt at inquirere i Politiets Medfølge.

Malteren selv saavel som hans Folk, eller hvo der ellers gaar ham eller dem tilhaande, er pligtig til ikke alene uden Vægning at aabne og paavise Toldofficerterne samtlige Localer og Redskaber, som de ere berettigede til at inquirere, men ogsaa til ellers at yde al til Eftersynets Fuldbyrkelse fornøden Hjælp.

§ 18.

Korn, der er under Maltning, maa kun forefindes i det i Driftsplanen betegnede afgiftsberigtige Stobkar eller i det ligeledes i Driftsplanen forud angivne Spiringslocale, alt i Overensstemmelse med Driftsplanen for den paagjældende Støbning (jfr. § 15), eller paa Torrelocalet eller Maltkøllen.

Forefindes vaadt eller støbt Korn i Malteriet udenfor det eller de afgiftsberigtigede Stobkar henstaaende i særlige Beholdere, i Sække eller anden Emballage (jfr. § 8, Nr. 4), eller findes saadant Korn opbevaret paa hvilkenomhelst Maade udenfor Malteriet, ansees det saaledes forefundne Korn som bestemt til at maltes i Smug.

Stobkar maae ikke benyttes til noget Maltningen uvedkommende Brug, med mindre særlig Tilladelse dertil meddeles af Toldvæsenet,

der i saa Fald tillige har at bestemme de fornødne Controlforanstaltninger. Maltkoller maae ikke benyttes til Tørring af Malt for andre Malterier, men kun af Malt, der er støbt i de i Driftsplanen opgivne Støbkar.

§ 19.

Forholdet mellem Støbkarrets udmaalte Rumfang og Cubikmaalet af det paa Spirepladsen henlagte udblødte Korn i de første 24 Timer efterat det er taget ud af Støbkarret (§ 8, Nr. 5) fastsættes af den øverste Toldbestyrelse, der har at bringe det Fornødne herom til offentlig Kundskab. Overstiger det optagne Cubikmaal det saaledes fastsatte Forhold, betragtes det som Beviis for ulovlig Maltning (§ 21).

§ 20.

Den, som tilvirker Malt, uden forudgaaet Anmeldelse for Toldvæsenet efter § 5, er, hvad enten Maltningen, inden Opdagelsen skeer, maatte være tilendebragt eller ikke, ifalden en Mulkt af 100—500 Rd. og har derhos at efterbetale det lovbestemte Skattebeløb, som efter Toldvæsenets Beregning er at svare af den ulovlig foretagne eller paabegyndte Støbning. Efterbetalingen beregnes af det eller de Støbkar eller lignende Redskabs Rumfang, som maae antages at være benyttede til den ulovlige Maltning, og for saa lang Tid, som Ulovligheden maa antages at have fundet Sted, saaledes at der regnes en Maltning for hver fjerde Dag, hvert Redskab især kan antages at have været benyttet i det ommeldte Tiemed, samt endvidere en Maltning for de overskydende Dage. Kan Efterbetalingens Størrelse ikke af Toldvæsenet med Noiagtighed udfindes, er samme berettiget til at ansætte den efter bedste Skjønne i Henhold til de foreliggende Oplysninger om den begaaede Ulovligheds Omfang.

Samme Straf og Efterbetaling er den ifalden, som, efter at have gjort den i § 5 befalede Anmeldelse, sætter Korn i Støb i andet Redskab eller paa anden Maade end i stemplet Støbkar, være sig i eller udenfor Maltningsslocalet, eller som bringer uspiset eller spiset støbt Korn, der ikke har været sat i Støb i stemplede og afgiftsberigtigede Støbkar, hen i Spirerummet, eller som bringer saadant Korn paa Røllen eller til Tørring paa anden Maade.

Den, der anden Gang forseer sig mod nærværende §, forbrøder desforuden for bestandigt Ketten til at tilvirke Malt.

§ 21.

Den, som sætter Korn i Støb i stemplet Støbkar, uden at eller forinden Skat deraf er berigtiget, eller som uanmeldt forstørker Støbkarrets Rumfang, være sig ved Udhuling, ved faste eller løse Tilfætninger af hvilkenfomhelst Slags paa Karrets Rand og deslige (§ 8 Nr. 3), eller paa anden Maade, bødes første Gang fra 10—50 Rd., anden Gang fra 20—100 Rd., tredje Gang fra 30—200 Rd., og for hver følgende Gang fra 50—500 Rd. Desforuden bliver det Skatteløb at efterbetale, som af Toldvæsenet i Overensstemmelse med § 20 beregnes at være unddraget eller forsøgt unddraget Statskassen.

§ 22.

For den blotte Besiddelse af en Maltkølle, som ikke i Henshold til § 5 er behørig anmeldt, bødes fra 50—200 Rd. Men kan det oplyses, at samme har været benyttet til ulovlig Maltning, kommer § 20 til Anvendelse.

§ 23.

I Malteriet og den Samling af Bygninger, hvoraf Malteriet udgjør en Deel, maa der, under Straf efter § 20 ikke sættes Korn i Støb til Kreaturføde eller andet, Maltningen uvedkommende, Diemed, undtagen i de stemplede Støbkar, og i disse kun mod sædvanlig Skatteberigtigelse som for Maltning, under Straf efter § 20 for Undladelse af saadan Afgiftserlæggelse.

Undtagelser herfra (jfr. § 18) kunne tilstedes af Overtoldbestyrelsen, forsaavidt den fornødne Control mod Misbrug kan føres.

§ 24.

For Undladelse af at føre den i § 14 paabudte Journal eller af at føre denne i Overensstemmelse med de der givne Bestemmelser, og navnlig forsaavidt de i §§ 14 og 15 omhandlede Anførseler i Journalen ikke findes overensstemmende med Sandheden, straffes Malteren første Gang med en Mulkt af 100—500 Rd., hvorhos foresunden Afvigelse fra Driftsplanen eller tidligere Afvigelser fra samme, som beviislig ikke have været nødvendige og med Hensyn til hvilke urigtige Grunde ere anførte, betragtes som ulovlig Maltning og behandles efter § 21, ligesom hans senere Anførseler i Journalen ikke staae til Troende med mindre de ere bekræftede ved tvende uwillige Mands Bidnesbyrd.

Bed anden Gang begaaet Forseelse i fornavnte Henseender forbrudes desforuden for bestandig Retten for den Vedkommende til at tilvirke Malt.

Kunne de i Journalen angivne Grunde til Afsvigelser fra Driftsplanen ikke erkjendes at indeholde saadanne Omstaendigheder, som ere ommeldte i § 15, 2den Paasus, men ingen Skattebesvigelse er begaaet, straffes Malteren med Mulkt efter § 27.

§ 25.

For Toldvaesenets i et Malteri anbragte Laas eller Segl har Malteren paa Opfordring at afgive et Revers, hvori anfoeres Seglenes eller Laasenes Antal og hvor disse ere anbragte.

Befindes et eller flere af de hans Varetagt an betroede Toldsegl eller Toldlaase brudte, eller kan noget af de forseglede eller af laasede Stobkar ikke forevises, bøder han fra 10—200 Rd. i Forhold til Forseelsens Bestaendighed.

Overbevises han om til Besvigelse af Maltffatten, at have fort sig Segl eller Laasbruddet til Nytte, ansees han desforuden efter § 21 eller efter § 20, eftersom stemplet Stobkar har været benyttet eller ikke.

§ 26.

Nægtes der Toldvaesenets Embeds eller Bestillingsmænd Afgang til et Malteri eller til de øvrige Localer, som de ere berettigede til at inquirere, eller lægges der dem forøvrigt nogen Hindring iveien under Udøvelsen af deres Embedspligter, eller vises der usømmeligt Forhold, eller udøves der Vold imod dem under eller i Anledning af Opfyndførelsen m. v., ligesom og naar den Malteren og hans Folk paa hvilende Forpligtelse til at gaae Toldofficierne tilhaande eller at afgive den fornødne Arbeidskraft ved en Opmaalingsforretning ikke uvagerlig opfyldes, ansees den Skyldige herfor med den Straf, som i Toldanordningerne er bestemt for lignende Forseelser imod Toldofficier under eller i Anledning af deres Embedsforretninger. Derhos forbeholdes der Toldofficierne deres Tiltale imod Vedkommende for ørerøvrige Bestyldninger.

I Tilfælde af at en Malter vægrer sig ved at afgive den fornødne Arbeidskraft til Opmaalingsforretninger, skal derhos Toldvaesenet være berettiget til at foranstalte den manglende Arbeidskraft tilveiebragt paa hans Bekostning.

§ 27.

For alle ikke udtryffeligt ommeldte eller med særlig Straf be-
lagte Overtrædelser af de Forskrifter angaaende Ordenen i Malterierne
og Controllen med uafgiftsberigtiget Maltning, som i nærværende Lov
eller i Henshold til samme maatte vorde fastsatte, bødes fra 1—16 Rd.

§ 28.

For alle i det Foregaaende ommeldte Formuesstraffe, med Und-
tagelse af Straffen for Vold, Injurier og usømmeligt Forhold mod
Toldofficeranterne, hæfter Brugeren af Malteriet, om Forsøelserne i
hans Malteri end ere begaaede af hans Folk uden hans Vidende
eller imod hans Villie.

§ 29.

For overbeviist Deelagtighed i de i §§ 20, 21, 24 og 25 om-
meldte Overtrædelser bøde Malterens Folk, hver for sig, en Mulkt liig
 $\frac{1}{3}$ af de ham ikjendte Straffebeløb.

§ 30.

Urigtig Angivelse af Malt eller M til Skattegodtgjørelse (§ 3)
til Tab for Statskassen straffes med en Bøde liig de manglende
Varers Verdi.

§ 31.

Med Hensyn til Toldoppebørselsembedsmandenes Regres til de
Skattepligtige for forliden oppebaaren Maltstat, komme de i Henseende
til Told- og Branderiafgiften gjældende Bestemmelser til Anvendelse.

§ 32.

Ogsaa med Hensyn til Fremgangsmaaden ved de i nærværende
Lov ommeldte Overtrædelser, de ifaldne Straffes Fuldbgyrdelse og
Straffendbyttets Fordeling komme de for Told- og Branderisager
gjældende Bestemmelser til Anvendelse.

§ 33.

Det gjøres Øvrigheden og særlig Politiets Embedsmænd og Be-
tjente til Pligt strax at underrette det vedkommende Told- eller
Controlsted om de til deres Kundskab kommende Overtrædelser af
nærværende Lov, isærdeleshed uafgiftsberigtiget Maltning og uanmeldt

Besiddelse af Maltkøller. Endvidere have de ogsaa paa anden Maade beredvillig at yde Toldofficerterne de fornødne Oplysninger til Opdagelsen af saadanne Overtrædelser og navnlig paa Forlangende at optage Politiforhør til Overtrædelsens Opdagelse og Beviisliggjørelse, samt til enhver Tid uvægerlig at yde dem det i § 17 ommeldte Medfølge, samt overhovedet fornøden Bistand og Beskyttelse under Udførelsen af deres Tjeneste.

§ 34.

Denne Lov træder i Kraft den 1ste September 18...

Lovudkastets enkelte Paragraffer skal Commissionen ledsage med følgende Bemærkninger.

Til § 1.

At al Malttilvirkning, det være sig til Salg eller eget Forbrug, er foreslaaet beskattet, finder sin Begrundelse i de Bemærkninger, som Commissionen har forudskiftet Lovudkastet.

Bed at beregne Maltskatten efter Stobkarrets Rumfang har man, som fornævnt, navnlig søgt at udgaae den kostbare Control, der er forbunden med andre Beskatningssystemer, og som særlig medføres ved den norske og engelske Beskatning, at have det virkelige Maal af det Korn, der styrtes i Stobkarret, som Skattebasis. Det maa ganske vist erkjendes, at den norske og engelske Beskatning med en større Nødsagtighed rammer den egentlige Skattegjenstand, men paa den anden Side afgiver Stobkarrets Rumfang tilnærmelsesviis noiagtigt Maalet af det Korn, der kan sættes i Stob og dermed altsaa ogsaa Storrelsen af det egentlige Beskatningsobject. Vel er det en nødvendig Følge af den valgte Beskatningsform, at der for hver Stobning maa svares Skat af det fulde Rumfang, hvad enten Karret virkelig har været fyldt eller ei, hvilket navnlig om Efteraaret og Foraaret vil forhøje Skatten med indtil $\frac{1}{3}$ af dens nominelle Beløb, idet man paa disse Aarstider kun kan bruge $\frac{3}{4}$ à $\frac{7}{8}$ af Stobkarrets Rumfang; men dette har ikke kunnet undgaaes, da man ellers maatte komme ind paa det, som man netop har søgt at gaae fri af, nemlig den stadige Control. Dette kan heller ikke i Almindelighed, navnlig hvad Malttilvirkningen til *Sl* angaaer,

ansees for at have noget Betænkeligt ved sig, da Besætningen af det ubenyttede Kvarrum vil ramme alle Fabrikker i omtrent i lige Grad, ligesom der ogsaa kan henvises til hvad foran er bemærket om det Ubetænelige ved, om fornødent, at fremtvinge en større Production af Malt, end der er vœrligt Brug for, og hvad Tilvirkningen af grønt Malt til Brønderierne angaaer, da indeholder Lovudkastet særegne Bestemmelser derom.

Der er derhos ikke noget andet Nedskab i Malterierne, til hvilket man hensigtsmæssigt kan knytte Skatteberegningen, og hvad der netop skulde kunne være istand til at indskrænke Controlindgifterne er at binde Skatteberegningen til et saadant Nedskabs Størrelse, hvilken Fremgangsmaade i Maltproductionen, som alt ovenfor tildeels omtalt, ikke har de betænelige Følger, som den vilde have, ved at finde Anvendelse paa den egentlige Otilvirkning. Det kunde vel ligge nær, fortrinnsviis at vælge Kollen i saa Henseende, hvilket ogsaa med Hensyn til Forholdene paa Landet kunde synes at frembyde væsentlige Fordele, og Skatten maatte vel da nærmest beregnes efter Kollens Fladeindhold i Forbindelse med den Tid, i hvilken den stilledes til vedkommende Brugers frie Raadighed. Herimod frembyder sig imidlertid, at Kollens Størrelse og Tørreevne er overordentlig variabel, saa at der til at tørre en Tønde Malt paa een Kolve benyttes et Fladedum af 12 □ Alen, paa en anden af 6 □ Alen, paa en tredje ikkun af 3 □ Alen. Den Tid, i hvilken Kollen maa benyttes til Tørring af det samme Quantum Korn, er ligesaa forskjellig som Følge af, at Maltet efter dets Bestemmelse til forskjellige Slorter maa ligge i meget forskjellig Tid paa Kollen, idet Malt til nogle Sorter vil taaler at tørres hurtigt ved en høi Varmegrad, medens andet skal tørres langsomt ved en lavere Varme. Det Tidspunkt synes derhos at nærme sig, da man aldeles vil kunne undvære Koller og tørre Maltet paa bevægelige Tørreraskiner, ligesom der heller ikke er nogen Umulighed for at benytte lufttørret Malt ved Udbrygning, og om end denne Benyttelse under ordinaire Forhold ikke vil kunne ventes at finde Sted, blandt andet ogsaa fordi den kræver særegne og større Localer til Malttørringen, saa er det næppe tvivlsomt, at naar Skatteerlæggelsen derved kunde undgaaes, vilde den forsøges mere almindeligt. Ligesaa lidt egner Spirepladsen sig til Skattebasis, idet denne ligeledes har en højt forskjellig Udstrækning, eftersom Spiringen skal foregaa hurtigt eller langsomt; til baierisk vil spire Maltet saaledes kun i 5 à 6 Dage, til almindeligt københavnsk vil i 7 à 8 Dage, og til engelsk Slorter i 14 à 20 Dage. 3 de

mindre Malterier kan der derhos ikke ventes forefundet noget egentlig affondret Spiringsrum.

Da en Stobning hertilands sædvanlig medtager mindst 3 à 4 Dage, og da Kornet idetmindste 24 Timer, efterat det fra Stobkarret er bragt paa Spiringspladsen, med nogenlunde Nøiagtighed kan eftermaales cubiff, vil den valgte Skattebasis afgive fornøden Tid og Bequemmelighed for Controlopshynet til at have det nødvendige Indseende med Fabrikationen til Forhindring af Besvigelser. Det skal imidlertid ikke lades ubemærket, at en Maltning ogsaa lader sig udføre, uden at Kornet har været udblødt saa længe som fornavnt i Stobkarret, idet der kan gøres Malt af Korn, som kun har været i Stobkar i 12 Timer, naar den øvrige fornødne Udblødning, som Kornet maa undergaae, bevirkes ved Overbrusning, efterat Kornet er taget ud af Stobkarret, ja man skal endog saa aldeles kunne undlade at benytte Stobkar og udelukkende udbløde Kornet ved Overbrusning. Denne Fremgangsmaade er imidlertid ikke endnu i Brug heri Landet og er i hvert Fald besværligere og ufuldständigere og giver lettere et mindre gunstigt Resultat end Benyttelsen af Stobkarret i den almindelige længere Tid, saa at den næppe kan antages let at ville finde Anvendelse her. Dens almindelige Indførelse, hvortil en høi Maltstak vilde tilskynde, vilde gjøre Controllen vanskeligere og kræve et hyppigere Estersyn.

Omendkjønt en Tønde Malt udgjør 144 Potter, har man dog troet det hensigtsmæssigt at ansætte Skatten af Stobkarret efter Tønder à 136 Potter, fordi dette Maal gjaelder ved Beskatningen af Branderiernes Mæstekar og et ueensartet Tøndemaal let kunde give Anledning til Feiltagelser, ligesom det ogsaa vil være lettest for Toldvæsenet at optage Maalene og udregne Rumfanget af Stobkarrene paa samme Maade, som det er vant til ved Branderiredskaberne. I Realiteten er det naturligtvis ligegyldigt, hvilket Tøndemaal, det for Korn eller det for Øl, man lægger til Grund for Afgiftsreguleringen.

Commissjonen har selvfølgelig ikke kunnet finde sig kaldet til at angive i Lovudkastet nogen bestemt Størrelse for en eventuel Skat. Det er imidlertid ved flere Leiligheder i det Foranstaaende udtalt, at det paa det Bestemteste maa tilraades, at Skatten bliver meget moderat, og at dette overhovedet maa ansees som en nødvendig Betingelse for, at Beskatningen skal kunne gjenneføres uden væsentlige Ulemper. Da en Udvikling af de Grunde, der bevæge Commissjonen til at fremsætte denne Henstilling, i alt Væsentligt kun vilde blive en Gjentagelse af, hvad tidligere er udtalt, troe vi at kunne undlade her nærmere at gaae

ind paa dette Punkt. For at kunne give en Anthydning af, hvor stort et finantzielt Udbytte Skatten vilde kunne ventes at give, som ogsaa for at kunne nærmere opklare enkelte af Bestemmelserne i Lovudkastets følgende Paragrafer, navnlig med Hensyn til Toldafgiften for Malt og Godtgjørelsen ved Udførsel af Malt og Ol m. v., vilde vi imidlertid her gaae ud fra, at Skatten ansattes til 1 Rd. pr. Tønde af Stobkarrets udmaalte Rumfang, hvilken Skatteforørelse, der meget nær vil nærme sig til den i Kjøbenhavn tidligere bestaaende Formalingsafgift, som androg 14 ß . pr. LW Malt, iøvrigt ogsaa efter vor Formening maa ansees for at være en nogenlunde moderat Afgift.

Efter det statistiske Tabelværk er der i Kongerigets Kjøbstæder (Bornholm undtagen) betalt Formalingsafgift af Malt til Ol :

i 1847 af.....	574,275 LW
i 1848 af.....	713,498 —
og i 1849 af.....	766,139 —
	<hr/>
tilsammen... 2,053,912 LW	
eller i Gjenuemsnit af.....	684,637 LW

eller... 10,954,192 W

drages herfra for det Ol (circa 5,000 Tdr. aarlig), som fra Kjøbstæderne er mere udført til Hertugdømmerne og fremmed Sted end indført, efter det i sin Tid ved Afgiftsgodtgjørelsen benyttede Forhold 75 W Malt pr. Tønde Ol

375,000 —

bliver tilbage som Kjøbstædernes Consum... 10,579,192 W

afrundet 10,579,200 W Malt eller 130 W regnet lig 1 Tønde Malt (hvilket Forhold er noget variabelt) = 81,378 Tønder.

Efter Folketællingen i 1845 udgjorde Kjøbstædernes Befolkning 268,609 Individuer. Vilde man nu overføre det saaledes fremkomne Forhold paa det Antal Individuer, der i Henhold til Folketællingen i 1860 findes paa det Omraade, Loven vil faae, nemlig c. 1,610,000, vilde Maltforbruget til Ol i det Hele blive 487,767 eller c. 500,000 Tønder aarlig. En saadan Overførelse kan imidlertid næppe ansees ganske rigtig, eftersom endeel af det i Kjøbstæderne producerede Malt som Ol er blevet affat til og forbrugt paa Landet, og eftersom det paa Landet producerede Ol maa antages at have været af ringere Styrke, altsaa forbundet med et mindre Maltforbrug end det i Kjøbstæderne producerede. Paa den anden Side er Nydelsen af Ol netop i de

mindre Malterier kan der derhos ikke ventes foresundet noget egentlig affondret Spiringsrum.

Da en Stobning hertillands sædvanlig medtager mindst 3 à 4 Dage, og da Kornet idetmindste 24 Timer, efterat det fra Stobkarret er bragt paa Spiringspladsen, med nogenlunde Noiagtighed kan eftermaales cubisk, vil den valgte Skattebasis afgive fornøden Tid og Bequemmelighed for Controlopsynet til at have det nødvendige Indseende med Fabrikationen til Forhindring af Besvigelser. Det skal imidlertid ikke lades ubemærket, at en Maltning ogsaa lader sig udføre, uden at Kornet har været udblødt saa længe som fornavnt i Stobkarret, idet der kan gøres Malt af Korn, som kun har været i Stobkar i 12 Timer, naar den øvrige fornødne Udblødning, som Kornet maa undergaae, bevirkes ved Overbrusning, efterat Kornet er taget ud af Stobkarret, ja man skal endog saa aldeles kunne undlade at benytte Stobkar og udelukkende udbløde Kornet ved Overbrusning. Denne Fremgangsmaade er imidlertid ikke endnu i Brug heri Landet og er i hvert Fald besværligere og ufuldstændigere og giver lettere et mindre gunstigt Resultat end Benyttelsen af Stobkarret i den almindelige længere Tid, saa at den næppe kan antages let at ville finde Anvendelse her. Dens almindelige Indførelse, hvortil en høi Maltstat vilde tilskynde, vilde gøre Controllen vanskeligere og kræve et hyppigere Eftersyn.

Omendstjont en Tønde Malt udgjør 144 Potter, har man dog troet det hensigtsmæssigt at ansætte Skatten af Stobkarret efter Tønder à 136 Potter, fordi dette Maal gjælder ved Beskatningen af Brænderiernes Måsketar og et ueensartet Tøndemaal let kunde give Anledning til Feiltagelser, ligesom det ogsaa vil være lettest for Toldvæsenet at optage Maalene og udregne Rumfanget af Stobkarrene paa samme Maade, som det er vant til ved Brænderiredskaberne. I Realiteten er det naturligviis ligegyldigt, hvilket Tøndemaal, det for Korn eller det for Sl, man lægger til Grund for Afgiftsreguleringen.

Commissionen har selvfølgelig ikke kunnet finde sig kaldet til at angive i Lovudkastet nogen bestemt Størrelse for en eventuel Skat. Det er imidlertid ved flere Leiligheder i det Foranstaaende udtalt, at det paa det Bestemteste maa tilråades, at Skatten bliver meget moderat, og at dette overhovedet maa ansees som en nødvendig Betingelse for, at Beskatningen skal kunne gennemføres uden væsentlige Ulemper. Da en Udvikling af de Grunde, der bevæge Commissionen til at fremsætte denne Henstilling, i alt Væsentligt kun vilde blive en Gjentagelse af, hvad tidligere er udtalt, troe vi at kunne undlade her nærmere at gaae

ind paa dette Punkt. For at kunne give en Anthydning af, hvor stort et finantsielt Udbytte Skatten vilde kunne ventes at give, som ogsaa for at kunne nærmere opklare enkelte af Bestemmelserne i Lovudkastets følgende Paragrafer, navnlig med Hensyn til Toldafgiften for Malt og Godtgjørelsen ved Udførsel af Malt og Ol m. v., vilde vi imidlertid her gaae ud fra, at Skatten ansattes til 1 Rd. pr. Tønde af Stobkarrets udmaalte Rumfang, hvilken Skatteforrelse, der meget nær vil nærme sig til den i Kjøbenhavn tidligere bestaaende Formalingsafgift, som androg 14 ß . pr. Lb Malt, iøvrigt ogsaa efter vor Formening maa ansees for at være en nogenlunde moderat Afgift.

Efter det statistiske Tabelværk er der i Kongerigets Kjøbstæder (Bornholm undtagen) betalt Formalingsafgift af Malt til Ol :

i 1847 af.....	574,275 Lb
i 1848 af.....	713,498 —
og i 1849 af.....	766,139 —
tilsammen... 2,053,912 Lb	
eller i Gjentuemsnit af.....	684,637 Lb
eller... 10,954,192 Lb	

drages herfra for det Ol (circa 5,000 Tdr. aarlig), som fra Kjøbstæderne er mere udført til Hertugdømmerne og fremmed Sted end indført, efter det i sin Tid ved Afgiftsgodtgjørelsen benyttede Forhold 75 Lb Malt pr. Tønde Ol

375,000 —

bliver tilbage som Kjøbstædernes Consum... 10,579,192 Lb

afrundet 10,579,200 Lb Malt eller 130 Lb regnet lig 1 Tønde Malt (hvilket Forhold er noget variabelt) = 81,378 Tønder.

Efter Folketællingen i 1845 udgjorde Kjøbstædernes Befolkning 268,609 Individuer. Vilde man nu overføre det saaledes fremkomne Forhold paa det Antal Individuer, der i Henhold til Folketællingen i 1860 findes paa det Omraade, Loven vil faae, nemlig c. 1,610,000, vilde Maltforbruget til Ol i det Hele blive 487,767 eller c. 500,000 Tønder aarlig. En saadan Overførelse kan imidlertid næppe ansees ganske rigtig, eftersom endeel af det i Kjøbstæderne producerede Malt som Ol er blevet affat til og forbrugt paa Landet, og eftersom det paa Landet producerede Ol maa antages at have været af ringere Styrke, altsaa forbundet med et mindre Maltforbrug end det i Kjøbstæderne producerede. Paa den anden Side er Andelen af Ol netop i de

mellemliggende Aar tistagen i en forholdsvis betydelig Grad, og under den forhaandenværende Mangel paa nogenlunde sikke Forudsætninger for Calculen har man troet at kunne anslaae det aarlige Forbrug af Malt til M nu eller i hvert Fald i en nærmere Fremtid til hine circa 500,000 Tønder. Regnes nu $1\frac{1}{16}$ Tønde Malt af Maal lig med 1 Tønde Byg (hvilket Forhold iøvrigt kan variere noget, eftersom det Korn, der anvendes, er mere eller mindre tørt, og eftersom Maltet er rensset for de vedhængende Spirer eller ikke) saa er 500,000 Tønder Malt lig med 470,588 Tønder Byg og da 1 Tønde Byg i Gjennemsnit udfordrer $1\frac{1}{4}$ Tønde Støkkarrum à 144 Potter, vil der altfaa til Tilvirkningen af fornævnte 500,000 Tønder Malt udkræves et Støkkarrum af 588,235 Tønder à 144 Potter eller 622,837 Tønder à 136 Potter. En Maltstat af 1 Rbd. pr. Tønde Støkkarrum vilde saaledes kunne anslaaes at indbringe Brutto circa 623,000 Rbd. eller, med Fradrag af Administrationsomkostningerne, der maae ansættes til omtrent 12 pCt., Netto henimod 550,000 Rbd. aarlig.

Under foranstaaende Calcule er ikke inddraget Malttilvirkningen til Brug i Brænderierne, da her kun er Tale om Indtagten af en Beskatning af Uproduktionen, jvnf. Bestemmelsen i Lovudkastets § 2, og bemærkes det derfor kun, at der i 1863 er for Rigets nuværende territoriale Omfang afgiftsberigtiget circa 2,023,000 Tønder Mæskarrum, hvilket, naar der regnes i Gjennemsnit brugt $1\frac{1}{2}$ R Malt pr. Tønde Mæskarrum, giver et Forbrug af circa 147,835 Tønder Malt, hvilket svarer til et Støkkarrum af 184,155 Tønder à 136 Potter.

Til § 2.

At Malt, hvorved forstaaes alt Malt, ogsaa knuust eller malet, bør beskattes ved Indførselen hertil fra fremmed Sted, naar en Maltstat paalægges, anses for en ligesvem Følge. Lægges de ved § 1 angivne Forhold til Grund; nemlig:

$1\frac{1}{4}$ Tønde Støkkarrum = 1 Tønde umaltet Byg,

18 Tønder Byg à 136 Potter = 17 Tønder Byg à 144 Potter,

1 Tønde umaltet Byg = $1\frac{1}{16}$ Tønde maltet Byg,

og 1 Tønde Bygmalt = 130 R , svarer en Skat af 1 Rbd. pr. Tønde Støkkarrum à 136 Potter til 1 Rbd. 23,58 f . pr. Tønde Malt à 144 Potter eller 0,92 f . pr. R Malt. Indførselstølden paa Malt vilde herefter passende kunne ansættes til 1 f . pr. R .

Tølden paa M er efter Lov af 4. Juli 1863:

for M paa Flaske pr. Pot 5 f .

— ellers pr. 1 R Brutto $\frac{1}{2}$ f .

og andrager herefter et saadant passende Beløb, at det ikke kan ansees fornødent at forhoie denne Afgift, om ogsaa en Maltstat af den ovennævnte Størrelse bliver indført.

Til § 3.

Denne Paragraph omhandler Udførselsgodtgjørelse for Malt og Øl.

Under den foran omtalte Forudsætning af Skattens Størrelse, vilde denne for 1 \mathcal{T} Malt andrage 0,92 β ., og ligesom dette Tal med Hensyn til Indførselstoldbeløbet for Malt er formeent at burde afrundes opad, saaledes kunde det vel passende her afrundes nedad til 0,9 β . pr. \mathcal{T} . Udførselen af Malt har for Kongerigets Vedkommende andraget i 1862 — 5,298 Tønder og i 1863 — 4,864 Tønder, for Størstedelen til Norge, og at der tilstaaes Godtgjørelse ved denne Udførsel, har Commissionen maattet ansee for at være i sin Orden. Da grønt Malt næppe er Gjenstand for Udførsel, har man troet, at der ikke behøvedes at tages Hensyn til samme. 3 \mathcal{T} grønt Malt svarer iøvrigt til 2 \mathcal{T} tørt Malt. For Malt, blandet med umaltet Korn, bør ikke tilstaaes Godtgjørelse, fordi Maltets Mængde i Blandingen vanskelig lader sig udfinde, ligesom af praktiske Hensyn heller ikke for malet Malt.

Spørgsmaalet om Fastsættelsen af en Udførselsgodtgjørelse for Øl er forbundet med særegne Vanskeligheder, og Commissionens Medlemmer have med Hensyn til dette Punkt ikke kunnet slutte sig til nogen fælleds Udtalelse. For Tiden har Udførselen af Øl ikke nogen Betydning; der er saaledes fra Kongeriget i 1861 udført 1032 Tønder samt 1475 Flasker à $\frac{3}{4}$ Pot i 1862 — 1397 Tønder og 1825 Flasker og i 1863 — 2162 Tønder og 2491 Flasker, hvilken Udførsel saagodtsof udelukkende falder paa Kjøbenhavn. Der foreligger herefter vel ikke nogen i de bestaaende Forhold begrundet Anledning til alt strax ved Maltstatens Indførelse at fastsætte en Udførselsgodtgjørelse for Øl, men Commissionen har dog maattet formene, at en saadan bør indrømmes samtidigt med Skattens Indførelse, deels af Hensyn til den forøgede Affætning til fremmed eller toldfrit Sted, som en nærmere Fremtid tør ventes at ville medføre, deels i Consequents af hvad der ovenfor er foreslaaet med Hensyn til Udførselen af Malt og hvad der efter den bestaaende Lovgivning finder Sted for Brændeviins Vedkommende. Samtlige Commissionens Medlemmer ere ogsaa enige i, at Godtgjørelsen principrigtigt bør rette sig efter Øllets Styrke eller Malt-

rigdom, paa samme Maade som Udforselsgodtgjørelsen for Brændeviin retter sig efter dettes Styrkegrad. Af de Osorter, der væsentligen kunne tænkes at blive Gjenstand for Udførsel og i den Styrkegrad, der vil være fornøden, naar Varen saaledes skal forsendes, vil engelsk O (Ale og Porter) have en Maltstyrke af over 21 pEt., bayersk O af ca. 14 pEt. og de almindelige Sorter hvidt O til Huusholdningsbrug af ca. 7 à 12 pEt. For førstnævnte Osort udgjør Maltskatten noget over $\frac{3}{4}$ f. pr. Pot, for bayersk O noget over $\frac{1}{2}$ f. og for de andre førstnævnte Osorter mellem $\frac{1}{4}$ og $\frac{3}{8}$ f. pr. Pot. De af Commissionens Medlemmer, som holde for, at man strax bør skride til at fastsætte Udforselsgodtgjørelsen efter Productets Værdi, formene da, at man i Henhold til det Nysnævnte bør classificere Godtgjørelsen i 3 Sætter, saaledes at der pr. Pot fastsættes et Godtgjørelsesbeløb for O, der holder mellem 7 og 14 Grader, et for O, der har en Styrke mellem 14 og 21 Grader, og et tredje for det O, der er stærkere end 21 Grader, samt at Godtgjørelsesbeløbet, bør sættes nogenledes liig med Maltskatten, eller til resp. $\frac{3}{4}$, $\frac{1}{2}$ og $\frac{1}{4}$ f. pr. Pot. Procentsstyrken af den Urt, hvoraf Olet er tilberedt, hvilken ved en ikke vanskelig Analyse lader sig constatere, skulde da opgives af vedkommende Fabrikant paa Tro og Love, hvorhos en høi Mølt maatte fastsættes for urigtig Angivelse. Det har herved ogsaa været bragt under Omtale, at Exporteuren skulde bevise Styrkegraden ved en paa forudgaaet Undersøgelse grundet Attest fra en eller anden sagkyndig Autoritet eller private paa lidelige Sagkyndige; men denne Tanke har man troet at burde forlade deels fordi derved vilde paaføres Fabrikanten ikke ringe Omkostninger, deels fordi der maatte træffes særegne Controlforanstaltninger for at sikke de udforte Vares Overensstemmelse med de undersøgte Prover, deels endelig fordi det ikke altid vilde være muligt paa de forskjellige Exportsteder at erhverve deslige Attestationer.

En anden Deel af Commissionens Medlemmer har ikke kunnet slutte sig hertil, uagtet de som nævnt erkjende det Principrigtige i en saadan Ordning, idet de formene, at praktiske Hensyn tale derimod. De kunne nemlig ikke finde det heldigt, at støtte Godtgjørelsesbeløbet til en Forsikkring paa Tro og Love fra vedkommende Fabrikant om Styrkegraden, ligesom saadant dog ogsaa forudsætter, at der af og til finder en Efterundersøgelse Sted, som, naar undtages enkelte Steder, hvor Proverne kunne foranlediges foretagne af Sagkyndige, i Reglen maatte skee ved Toldvæsenets Embedsmænd, der ikke kunne forudsættes at være i Besiddelse af den dertil fornødne Færdighed, da man ikke ved Pro-

velsen af Mlets Styrkegrad kan benytte noget simpelt Redskab, men maa foretage en Analyse. Dertil kommer, at ved en saadan Ordning som den foran nævnte vil det kun være Fabrikanten, naar han tillige er Exporteur, som vil kunne erholde Godtgjørelse, medens det maa ansees for at være det Rigtige i dette som i lignende Forhold, at Enhver, der udfører Varen, erholder Godtgjørelsen. De paagældende Medlemmer af Commissionen have derfor forment, at man bør fastsætte Godtgjørelsen til et og samme Beløb for alt *Ol.* Det simple og kun i kortere Tid holdbare *Ol.* vil ganske vist i Almindelighed ikke let kunne tænkes som Gjenstand for Udførsel, det skulde kun være til de allernærmest liggende Steder og som Proviant til herfra udgaaende eller forbiseilende Skibe. Det vil imidlertid dog ikke gaae an, at fastsætte den eensartede Godtgjørelse anderledes end efter dette simple *Ol.*, idet der ellers let vilde kunne aabnes en vid Mark for Tab for Statskassen. En Maltsskat af 1 Rdlr. pr. Tønde Støbfarrum kan anslaaes at falde med 0,1 f. pr. Pot paa det simpleste tynde *Ol.*, og under Forudsætning af, at den fornævnte Skatteforrelse vælges, vilde saaledes Godtgjørelsen ved Udførsel af *Ol.* være at sætte hertil, eller saafremt man maa formene, at dette allersimpleste *Ol.* næppe vil blive udført, til 0,2 à 0,25 f. pr. Pot.

En Forudsætning er det iøvrigt for begge ovenfor udtalte Hensstillinger, at det er ubedærvede Varer, som udføres.

Det Commissionen forelagte Spørgsmaal angaaer kun en Beskatning af *Ol*-productionen. Lægges Skatten paa Malttilvirkningen rammer den imidlertid ikke alene Bryggerierne, men ogsaa Brændeviinsbrænderierne, der benytte Malt, navnlig Grønmalt i deres Drift, og der er derfor i Lovudkastet optaget en Bestemmelse om, at, naar Maltsskatten indtræder, finder en Nedsættelse Sted i Brændeviinsbrændingsafgiften, svarende til den Skat, der efter Loven er erlagt af det ved Brændeviinsbrændingen anvendte Malt. Gaaende ud fra at Maltsskatten, som ovenfor nævnt, blev 1 Rdlr. pr. Tønde Støbfarrum, og idet der forudsættes, at der benyttes $9\frac{1}{2}$ f. Malt pr. Tønde Mæstefarrum, vilde Brændeviinsbrændingsafgiften, da der for $9\frac{1}{2}$ f. Malt svares i Maltsskat 8,7 f. , være at nedsætte med et saadant Beløb pr. Tønde Mæstefarrum, eller fra den nuværende Størrelse 1 Rdlr. (incl. Krigsskat) til 87 eller 88 f.

Malt benyttes vel og ved Tilvirkningen af Eddike, men dette skeer hertilands i saa ringe Grad, og Udførselen af denne Vare er saa ube-

tydelig, at det ikke er formeent nødvendigt at optage Noget om en Godtgjørelse ved Udførselen af Eddike for det dertil anvendte Malt.

Da det er at vente, at der paa den Tid, den eventuelle Lov træder i Kraft vil henligge Beholdninger af Malt, som altsaa er tilvirket uden at deraf er svaret Afgift, maa det formenes rigtigst, at Afgangene til at erholde Godtgjørelser for udført Malt og Ol udbetalte og til at erholde Nedsættelse i Brænderiafgiften, udstydes til nogen Tid efter Lovens Ikrafttræden. I Almindelighed kan det vel antages, at de saaledes henliggende Beholdninger af tørret Malt til Bryggerierne og af grønt Malt til Brænderierne ville være forbrugte henholdsvis 3 og 1 Maaned efter det foran omtalte Tidspunkt, hvisaarfaa en hermed overeensstemmende Bestemmelse er optagen i Udkastet. Det kan imidlertid ikke oversees, at mulig den længere Tid, Sagen vil staae under Behandling, og det Tidsrum, der vil hengaae mellem Lovens Emanation og dens Ikrafttræden, kunne blive benyttede til en forceret Drift, saa at der paa enkelte eller flere Steder vil kunne have Beholdninger for en længere Tid af tørret Malt.

Tiden, inden hvilken Godtgjørelsen skal være krævet, har Commissionen optaget uforandret fra Brænderilovgivningen, hvorimod man har formeent, at der rettest bør fastsættes et større Udførselsquantum for at Godtgjørelse overhovedet kan forlanges.

Til § 4.

At henvise Optræningen af Maltskatten og den dermed forbundne Control m. v. til Toldvæsenets Personale, har Commissionen anseet for at ville være forbundet med mindst Udgift for Statskassen.

Til § 5.

Det er vistnok vanskeligt skarpt at betegne, hvad der skal forstaaes ved et Malteri, da Malt kan tilberedes og for Tiden ofte tilberedes uden Benyttelse af saadanne Localer og Indretninger, der characterisere samme som et Malteri, men Grændsen vil det i Virkeligheden ikke falde vanskeligt at drage, og navnlig kan det naturligtvis ligesaa lidet forudsættes at falde Toldvæsenet ind at fordre som Vedkommende at afgive Anmeldelse om det Slags Maltning til Huusbrygning, som efter Lovens § 8 maa ophøre for Eftertiden, men som hidtil kan have været udført i almindelige smaae Kar som Stobkar, Loftet som Spireplads og Kalkelovnen som Kulle. Naar derimod formelige Maltkøller have, til Exempel paa Steder, hvor flere i Forening have en fælleds

Malkølle, men hvor den enkelte Interessents Bedrift ikke er andet end Huusmaltning, maa Anmeldelse dog fordres, selv om Maltningen for hver Enkelt's Vedkommende er nok saa ubetydelig.

Til § 7.

Da de Forandringer i et Malteri, der ikke vedrøre Stobkarrene, kun ere af underordnet Betydning for Controllen, har man indskrænket den forudgaaende Anmeldelse, der for Brandeviinsbranderiernes Vedkommende skal skee med Hensyn til alle Forandringer, til Forandring af Stobkarrene, hvorimod det ansees tilstrækkeligt, at andre Forandringer anmeldes mundtlig, efterat de ere foretagne, og noteres paa den i § 10 paabudne Opmaalingsforretning.

Til § 8.

Medens det maa ansees for at være en Hovedopgave for Beskatningsloven ikke at gribe forstyrrende ind i Næringsbruget, men at give saamegen Frihed heri som muligt, og medens det derfor ogsaa i Begyndelsen af denne Paragraph er udtalt, at Malteriernes Størrelse, Indretning og Driftsmaade ene beroer paa Malteren selv, er det paa den anden Side nødvendigt, at der træffes enkelte særlige Bestemmelser, som Malteren maa finde sig i og overholde, naar Beskatningen overhovedet skal kunne gjenneføres og den fornødne Control skal kunne finde Sted.

ad 1. Til saadanne Bestemmelser hører da først, eftersom Stobkarrets Rumfang er valgt til Skattebasis, at Maltningens første Afdeling, Kornets Udblødning eller Stobningen, ogsaa foregaaer i egentlige, til den paagjældende Operation indrettede Stobkar. Enhver anden Maade at udbløde Korn til Malt paa er saaledes forbudt, hvadenten det er ved en Henlægning i Bunker og Befugtning i disse, eller ved at det hensættes befugtet i Sække eller deslige. Straffen for at udbløde Korn til Maltning paa anden Maade end i Stobkar, og selvfølgelig i afgiftsberigtigede Stobkar, omhandles i § 20.

ad 2. Den under dette Nummer optagne Bestemmelse gaaer ud paa det i de foranstaaende indledende almindelige Bemærkninger motiverede Forbud mod Huusmaltning og den der ligeledes paaviste nødvendige Indskrænkning af Maltningsdriften til saadanne nogenlunde store Anlæg, som kunne controlleres eller i hvert Fald controlleres uden at en altfor uforholdsmæssig stor Deel af Skattebeløbet medgaaer til Administrationsudgifter. Det er ovenfor anført, at man i Norge, da Maltskatten

indførtes der, kun tillod de Malterier at bestaae, som havde en daglig Production af 5 Tønder og betingede nye Malteriørs Oprettelse af en daglig Production af 10 Tønder. Hvilken Følge en lignende Bestemmelse vilde have paa de her bestaaende Forhold er ligeledes ovenfor angivet, og Commissionen har derefter ikke troet, at man her burde gaae saa vidt. Medens det vel maa ansees heldigt, at Fabrikationen samles i større Anlæg, hvorved en bedre Behandling af Materialet og dermed et bedre og rigeligere Product sikkes, maa det derhos tillige paa den anden Side, og ikke mindst naar man vil bryde med bestaaende Forhold, og naar man skal kunne vente at see den, som tidligere omtalt, baade i økonomisk og sanitair Henseende lidet anbefalelige Hønsbrygning forladt, ansees nødvendigt, at der rundt om paa Landet etableres Bryggerier med ikke altfor store Mellemrum, for at ikke Transporten skal fordyre Productet; men da det tillige er en Betingelse for Tilveiebringelsen af godt *Øl*, at Bryggeren selv tilbereder det Malt, han bruger til Brygningen, og der kun vilde være saa Egne, hvor et Landbryggeri kunde anlægges med Fordeel, naar det strax skulde indrettes paa en daglig Production af 10 Tdr. Malt, ja selv i Kjøbstæderne vil dette som oftest være formeget, har man heller ikke troet med Hensyn til nye Anlæg at burde gaae op til en saadan Størrelse som i Norge. Man er da bleven staaende ved, at nye Anlæg skulle have et samlet Stokkarrum af mindst 20 Tønder, hvilket vil kunne ansættes at svare til en aarlig Production af omtrent 500 eller, forsaavidt man tager hele den Tid, i hvilken der kan maltes, af over 800 Tønder Malt, medens man i Overgangsperioden ubetinget har tilladt de Malterier at bestaae, som have et Stokkarrum af mindst 10 Tønder, der vil kunne ansættes at svare til en aarlig Production af omtrent 250 eller, under samme Beregning som ovenfor, af over 400 Tønder Malt, og, forsaavidt Controllen tillader det, navnlig naar Malterierne ere beliggende umiddelbart ved eller i Nærheden af Toldsteder eller Controlposter, indrømmet vedkommende Bestyrrelse Adgang til i hiin Periode at tilstede Værker drevne med Stokkarrum af endog ifkun 5 Tdr., der vil kunne ansættes at svare til en Production af omtrent 100 eller (jvfr. ovenfor) 200 Tønder Malt aarlig.

Det maa formenes, at der paa denne Maade vil opnaaes, at der saa lidt som muligt gribes pludseligt ind i bestaaende Næringsbrug, og medens det, som ogsaa tidligere udtalt, vel ikke kan ansees uden Betænkelighed fra Controllens Standpunkt at gaae saa vidt som skeet

er, tør det dog forudsattes, at den nødvendige Control bliver mulig og Besætningen derved opretholdelig.

Det i Brændeviinsbrænderierne stedfindende Forbrug af mindre Quantiteter grønt Malt, som ikke taaler længere Tids Opbevaring, bevirker, at de almindelige Regler for Stobkarrenes Størrelse ikke kunne gives Anvendelse paa Malttilvirkningen til Brug i Brænderierne, og en herefter afpasset Bestemmelse er derfor optagen i Paragraphen.

ad 3. At Stobkarrene, naar de ikke bruges, kunne bringes under Toldvæsenets Segl eller Laas, er en Maade, hvorved Besvigelser kunne forhindres og Controllen lettes. Der er derfor ogsaa i Paragraphen optaget en Bestemmelse om, at Stobkarrene skulle være saaledes indrettede, at en slig Forsegling eller Afslaaelse er mulig. Man har imidlertid ikke troet, at det behøvedes, som i Brænderilongivningen, at paabydes, at vedkommende Kar, der ikke benyttes, skulle forsegles eller afslaaes, efterfom det ogsaa ved Brænderidriften har viist sig, at en Forsegling af Mæstekarrene er ufornoden paa de Steder, hvor Toldopsynet jævnligt kan inquireere. I Udkastet er derfor kun udtalt, at Stobkar, der ikke benyttes, kunne, om fornødent fjønnes, forsegles eller afslaaes.

ad 4. Da Skatten hviler paa det Materiale, det Korn, der maltes, men dens Størrelse udfindes efter Stobkarrets opmaalte Rumfang, er det en Selvsølge, at det maa være utilldt at forstørre dette Rumfang, saaledes at et større Quantum skattepligtigt Korn kan maltes, end der er forudsat ved Afgiftsberegningen. Der er derfor i Paragraphen optaget et udtrykkeligt Forbud herimod, og i § 21 er Straf bestemt for enhver saadan uanmeldt Forstørrelse af Rumfanget, hvadenten denne finder Sted, som i nærværende Paragraph ommeldt, under selve Maltningen ved Tilfætninger til Karrets Rand eller deslige, eller førend Maltningen paabegyndes ved Udhuling af det opmaalte Kar eller paa anden Maade.

ad 5. Det er i Bemærkningerne til Lovudkastets § 1 udtalt, at Controllen med Malttilvirkningen vil kunne lettes og skjærpes derved, at det idetmindste i de første 24 Timer, efterat Kornet er taget ud af Stobkarret, og i hvilken Tid det er let kjendeligt fra Korn, der i længere Tid har henligget paa Spirepladsen, er muligt med nogenlunde Nøjagtighed cubisk at opmaale det. I dette Tiemed er det i nærværende Paragraph foreskrevet, at Kornet, naar det tages ud af Stobkarret, strax skal henlægges i Spirerummet og i de første 24 Timer forblive henliggende der i retlinede Høbe af eens Høide og med jævn Overflade,

for at Opmaalningen kan finde Sted. Saadant iagttages allerede nu i alle ordentlig indrettede Malterier, kun med den Modification, at Kornet strax, naar det tages ud af Stobkarret, i Almindelighed henlægges nogle Dage i kegelformige høie Bunker for at fremme Spiringen. Der kan imidlertid Intet være til Hinder for, at der for disse Bunker paabehdes en saadan Form, som tilstøder Opmaalning, hvilket ligeledes er foreskrevet i England. Da det kan være nødvendigt at bearbejde Kornet, vil mulig til et givet Dieblis den paabudte Form være forstyrret, men denne maa da paa Opsynets Forlangende strax restitueres, for at Opmaalningen kan foretages. Med Hensyn til Udøvelsen m. v. af denne Deel af Controllen henvises iøvrigt til Bemærkningerne til § 19.

ad 6. Denne Bestemmelse, der kun har Betydning for de større Malterier, hvor der benyttes flere end eet Stobkar, og hvor Korn sættes i Blod i de forskjellige Stobkar med korte Mellemrum, hænger, saavidt de første 24 Timer af Spiringsprocessen angaaer, sammen med den under det forudgaaende Nummer omtalte Bestemmelse, og sigter saaledes til at lette Controllen, uden at den vil kunne genere Malteren, saameget mindre som en Sammenblanding af Korn af forskjellige Støbninger, og navnlig af Støbninger, der ere foregaaede til forskjellig Tid, i og for sig vil være høist skadelig for Productet.

Til § 9.

Paragraphen stemmer i Hovedsagen med hvad der er gjældende for Brændeviinsbrænderierne, og særlig er bestemt ved § 11 i Lov af 7de Februar 1851, hvis Diatbestemmelser ogsaa her ere optagne uden at Commissionen dermed har villet udtale Noget om Rigtigheden eller Urigtigheden af Diaternes Størrelse. Man har overhovedet kun villet antyde, at der i begge Lovgivninger i dette Punkt bor herske Overensstemmelse.

Det ligger formeentlig i Villighed, at Udgifterne i Anledning af Toldvæsenets Reiser ved den første almindelige Opmaalning i alle Malterier for Lovens Krafttræden afholdes af Statskassen.

Til § 10.

Ogsaa denne Paragraph, hvis Bestemmelser ere et Led i det hele Controlsystem, vil findes at være overensstemmende med Brænderilovgivningen, jvfr. § 12 i Lov af 7de Februar 1851.

Til § 11.

Medens ligeledes denne Paragraphs Hovedbestemmelse vil finde

fit Tilsvarende i § 13 i fornævnte Lov af 1851, afviger den fra samme deels deri, at der i Overensstemmelse med hvad der ovenfor er bemærket ved § 8, Nr. 3, ikke gives et udtrykkeligt Paabud om, at de uafbenyttede Stobkar m. v. skulle sættes under Toldvæsenets Forsegling eller Laas, men kun udtales, at saadant kan skee, deels deri, at man har fundet det stemmende med Billighed, at Udgiften ved Toldopsynets Reiser ved Maltningstidens Begyndelse og Slutning, for at fratage og anbringe Segl eller Laas, afholdes af Statskassen.

Til §§ 12—13.

Det er i disse Paragrafer gjort Malteren til Pligt, samtidigt med Afgiftserlæggelsen, altsaa forud for Stobningens Paabegyndelse, at indlevere en Driftsplan for den paagældende Stobning paa samme Maade som det er lovbefalet med Hensyn til Brænderidriften. Denne Plan skal angive det Kar, i hvilket hver enkelt Stobning agtes foretagen, den Time i Døgnet, inden hvilken Stobningen ikke maa paabegyndes, samt den Tid, denne antages at udkræve, hvilken sidstnævnte Tid man har begrændset til ikke at maatte ansættes til udover 5 Døgn, hvilket vil være et i Almindelighed mere end tilstrækkeligt Tidsrum for Stobningen.

I Paabudet om Afgivelse af en Driftsplan og sammes Overholdelse (jvfr. § 15) samt i den angivne Begrændsning af Stobningstiden og den dermed i Forbindelse staaende Bestemmelse i § 15, at Stobkarret altid skal være tomt 2 Timer for det for ny Stobning i samme Kar angivne Tidspunkt, er der søgt et virksomt Controlmiddel. Det inquirerende Opsyn vil nemlig ved Hjælp af Driftsplanen, af hvilket et Exemplar skal være tilstede i Malteriet, kunne bedømme, om det Standpunkt, hvorpaa den forefundne Maltning befinder sig, er et saadant, at denne Maltning kan skjønses at være den eller en af dem, for hvilke Afgiften er berigtiget, og Stobningstidens Begrændsning til 5 Døgn vil gjøre det vanskelige uopdaget at foretage flere Stobninger i den for een Stobning i Planen fastsatte Tid, hvorhos den nævnte Bestemmelse i § 15 i hvert Fald giver Opsynet Leilighed til paa eet Stadium at forsikre sig om at Driftsplanen noiagtig efterleves og ingen uberigtiget Stobning er igang. Det har været bragt under Omtale i Commissionen at gjøre Controlmidlet endnu noget stærkere derved, at Stobningstiden, i Betragtning af, at Kornets Udblødning foregaaer hurtigere i varmere Veirig, begrændses for Tiden fra 1ste September til 15de October til 4 Døgn for Tiden fra 15de October til 1ste April

til 5 Døgn, for Tiden fra 1ste April til 1ste Juni til 4 Døgn og fra 1ste Juni til 1ste September til 3 Døgn, og denne Tanke har ogsaa fundet Tilslutning i Commissionen, medens det fra anden Side i denne er formeent, at der ikke ved en saadan Bestemmelse vilde vindes nogen yderligere Sikkerhed af Betydning, navnlig ikke bevirkes, at Eftersynet kan skee sjældnere, hvorhos der ikke ved den gjøres nogen Forandring i den almindelige Bestemmelse for den allerstørste Deel af den sædvanlige Maltningstid.

Ligesom disse Paabud i Forbindelse med den i §§ 8 og 19 omtalte cubiste Eftermaalning saaledes fremme en skjærpet Control, saaledes bidrage de ogsaa til, at Udgifterne ved Controllen formindskes, idet Eftersynet kan være noget sjældnere, end om slige Bestemmelser ikke vare givne, men Forudsætningen for det hele System bliver dog et hyppigt Eftersyn.

Til §§ 14—15.

Medens Malteren, som fornævnt og som det er særlig udtalt i første Punktum af § 15, er forpligtet til at følge den af ham afgivne Driftsplan, er Forholdet dog saa, at det, naar Maltningen ikke skal ligefrem mislykkes, ikke sjældent kan blive unndgaelig fornødent for ham at afvige fra Planen navnlig som Folge af de hos os hyppige stærke Temperaturforandringer, der have en afgjørende Indflydelse paa Maltningens Fremgang og Udvikling. Det maa da ansees billigt, at der ikke betages Malteren Udgang til at undgaae Folgerne af uforudsete Forstyrrelser i Maltningens regelmæssige Gang, uden at derved altfor mange tidspildende Anmeldelser for Toldvæsenet forvoldes ham og uden at dettes Besøg i Malterierne og Reiser til disse uden Nødvendighed forøges. Dette har man formeent at ville kunne opnaaes, uden at Controllen derved vanskeliggjøres, paa den Maade som i disse Paragrapher er angivet, nemlig ved at det gjøres Malteren til Pligt at føre en Journal over Malteriets Drift, hvori enhver Afvigelse fra Driftsplanen skal anføres med Grundene til samme, og Forklaring gjøres da derom, naar Controlopsynet første Gang derefter indfinder sig i Malteriet. En tidligere Paabegyndelse af Stobningen end den i Driftsplanen angivne maa dog for Controllens Skyld under alle Omstændigheder være forbudt eller være betinget af forudgaaende Anmeldelse for Toldvæsenet. Det kan vist næppe ventes andet end at det saaledes givne Paabud vil fremkalde endeel Uvillie hos Mange, men det maa paa den anden Side formenes, at om der end derved paa-

lægges Malteren en lille Byrde, vil Førelsen af en saadan Journal være til Gavn for selve Fabrikanten som et Middel til at overfsue og ordne Driften paa en hensigtsmæssig Maade, uden at der i nogen Henseende derved vil lægges ham Hindring iveien med Hensyn til hans Frihed i Malteriets Benyttelse.

Journalen have vi tænkt os indrettet efter følgende Schema:

Journal over-Maltningen i Malteriet i N. N. Eiendom.

Støbets Lebe-Nr.	Karrets Nr.	Støbningens Begyndelse.		Støbningens Slutning.		Oplysninger om Grundene til Afvigelser fra den ind- sendte Driftsplan.
		Dato.	Time.	Dato.	Time.	
Drift til 28	tspla Sept	1865 ember	Septem , indsendt tember.	ber. den	fra 16 12 Sep=	
1.	1.	16.	7 Fm.	19.	3 Eftm.	
			o.	f.	v.	

Af Hensyn til Ordningen af Efterhynet i Malterierne paa Landet er det anseet hensigtsmæssigt at paabyde, at Driftsplanen, og dermed den samtidig med dennes Indgivelse betalbare Skat, skal omfatte mindst 4 Maltninger, hvorimod der fra Tilvirkernes Side næppe sjounes at kunne have nogen begrundet Indvending.

De til Bestemmelserne i disse Paragraffer svarende Straffebestemmelser findes optagne i § 24.

Til § 18.

Bed at bestemme Stederne hvor og Maaden hvorpaa Materialet maa forefindes under Maltningen, tilsigter denne Paragraph ifkun at fastsætte som Regel, hvad der iøvrigt ligefrem følger af en ordentlig Drift, og hvad der iagttages overalt. Forbudet imod at vaadt eller støbt Korn henligger i Malteriet i særlige Beholdere udenfor de afgiftsberigtigede Støbkar eller udenfor Malteriet er iøvrigt ikke tænkt gjældende med Hensyn til det saakaldte „Skumkorn“, goldt Korn, der ved Støbningen flyder ovenpaa Vandet, stummes af og nødvendigviis

kommer til at henstaae en kort Tid i eller ved Malteriet, indtil det benyttes til Kreaturføde eller sælges til saadant Brug.

At Rollen ikkun maa benyttes til Tørring af afgiftsberigtiget Malt fra de i Driftsplanen opgivne Stobkar, er en nødvendig Consequens af Beslutningen. Det maa derimod ansees ubetænkeligt at lade Rollen benyttes til Tørring af Korn, Humle, Frugter o. desl.

Til § 19.

Denne Paragraph omhandler nærmere det alt ovenfor oftere omtalte Controlmiddel, som man har søgt i den cubiske Eftermaaling af det fra Stobkarret til Spiringsrummet henbragte udblødte Korn. Det er allerede tidligere nævnt, at dette Korn i de første 24 Timer efter at det er taget ud af Stobkarret med temmelig Nøiagtighed lader sig eftermaale, og det er derfor ogsaa anseet ubetænkeligt at lade det gjælde som fuldgjældigt Beviis for at ulovlig Maltning har fundet Sted og at den Vedkommende altsaa bør ifalde Straf efter § 21, naar det ved denne cubiske Eftermaaling befindes, at der paa Spirerummet henligger en saa stor Mængde udblødt Korn, at det ikke med Rimelighed kan antages at være behandlet i det paagjældende Stobkar. Men det vil da ogsaa være nødvendigt, at der gives faste Regler for, hvornaar et slikt Tilfælde kan siges at være tilstede, eller for Forholdet imellem det cubiske Maal af det udblødte Korn paa Spirepladsen i de første 24 Timer efter dets Henlægning der og Stobkarrets udmaalte Rumfang, og det ligger i Sagens Natur, at dette Forhold maa fastsættes saa vidt, at enhver Udvidelse af Kornet, der ligger indenfor Sandsynlighedens Grændser, falder ind derunder, og kun hvad der gaaer ud herover ansees som Beviis for en Defraudation. At bestemme dette Forhold i selve Loven kunne vi imidlertid ikke tilraade; Erfaring efter et længere Tidsrumms Prøvelse maa her være afgjørende, og Bestemmelsen maa derfor, idetmindste fra Først af, helst træffes administrativt, og som saadan kunne være undergivet de Ændringer, som den vundne Erfaring viser nødvendige eller hensigtsmæssige. Det skal her kun bemærkes, at det efter forskellige i sin Tid i England med Hensyn til Controlsystemet der udarbejdede Tabeller maa formenes, at i Almindelighed en Udvidelse af Kornet med 7 à 8 pCt. kan ansees for det Maximum, der ved nærværende Lovudkast vilde komme i Betragtning.

Til §§ 20—21.

Disse Paragrapher slutte sig til den bestaaende Brænderilovgivning; naar man er afvejet fra denne ved ikke at bestemme Confiskation

af Medstaber, da er dette begrundet i, at det for Malterierne ofte vil have endnu større Vanskelighed end i Smugbranderier at betegne Con-
fiskationens Gjenstande.

Til § 23.

Det bemærkes, at det i denne Paragraph indeholdte Forbud kun figter til Malterierne, medens Korn's Udblødning til Kreatursøde maa staae Andre frit for. Selvfølgelig kan det ikke tilstedes at man lader dette støbte Korn henligge til Spiring, hvorved det vilde blive til Malt. Findes Noget skyldig heri, vil § 20 komme til Anvendelse.

Til § 34.

Lovens Krafttræden er foreslaaet til den 1ste September paa Grund af at der, som tidligere omtalt, i Almindelighed ikke maltes i den varmere Aarstid, sædvanligen ikke før end i September Maaned.

De i det Foranstaaende uomtalte Paragrapher i Lovudkastet, der i Almindelighed ville findes i alt Væsentligt at stemme med Brænderilovgivningen, have vi, efter de i samme indeholdte Bestemmers Beskaffenhed, ikke troet det fornødent at ledsage med yderligere Bemærkninger.

II. Angaaende en Beskatning af Tilvirkningen af mineraliske Vand.

Productionen af kunstige mineraliske Vand, der skriver sig fra omtrent Aaret 1820, blev i Danmark først drevet fra 1834 og indtil 1855 som Monopol af den saakaldte Rosenborg Brøndanstalt i Kjøbenhavn. Efter dette Monopols Ophør ere flere Fabriker af denne Art fremstaaede, og der findes, efter de Commissionen foreliggende Dplysninger, for Tiden 11 saadanne Fabriker her i Landet, af hvilke 5 i Kjøbenhavn, og efter Forlydende kan der i den nærmeste Fremtid ventes flere anlagte, hvorhos af og til en og anden Apotheker har tilberedet Mineralvande, men denne Production har deels kun været kortvarig deels uden Betydning. Den overveiende Deel af de bestaaende Fabriker ere af et meget ringe Omfang; den meest betydende er den fornævnte Rosenborg Brøndanstalt i Kjøbenhavn, hvorefter et enkelt af de andre Fabriker i Kjøbenhavn kommer. Forbruget og dermed Productionen af de mineraliske Vand er i Aarenes Løb stegen i en meget paafaldende Grad; det kan saaledes anslaaes, at Productionen i de tredive Aar, den har været drevet her, er stegen fra i de første 5 Aar gjennemsnitlig at

udgjøre ca. 62,000 $\frac{1}{4}$ -Pots Flasker aarlig og efter 20 Aars Forløb at være naaet op til 4 à 5 Gange saameget, til nu at udgjøre efter Reduction til $\frac{1}{4}$ Pots Flasker omtrent 2 Millioner af disse aarlig. Heraf falder ca. $1\frac{1}{2}$ paa Kjøbenhavn, hvoraf atter omtrent den ene Million paa Rosenborg Brøndanstalt, og kun den halve Million paa det øvrige Land, hvorved det dog maa bemærkes, at disse Tal ikke give et Billede af Forbruget paa de vedkommende Steder, eftersom der fra Kjøbenhavn udføres særdeles meget Mineralvand til de øvrige Dele af Landet. Udforselen fra Kongeriget til Udlandet, saagodt som ubelukkende til Sverrig og Norge, var i 1863, 7,164, Indforselen 2,386 Flasker eller Kruffer. Af de her producerede Vand udgjøre Seltersvand og Sodavand vistnok omtrent 80 à 85 Procent, medens de egentlig medicinste Vand næppe udgjøre mere end 15 à 20 pCt., ihvorvel enkelte Fabrikker skulle tilvirke indtil $33\frac{1}{2}$ pCt. deraf, hvorimod de fleste mindre Fabrikker næsten slet ikke befatte sig med denne Deel af Tilvirkningen. Det er navnlig Seltersvand, der spiller Hovedrollen, hvortil vel dets Priisbillighed i Sammenligning med Sodavandet, idet det har en ringere Kulshyremængde, kan give Anledning, medens det omvendte Forhold finder Sted andetsteds. Tilvirkningen af andre brusende, i Udlandet ofte meget søgte, Drikke er hos os høist ubetydelig og udgjør langtfra een Procent, ja maaskee næppe synderligt over $\frac{1}{4}$ pCt. af det ovenfor angivne Productionstal.

Den hele Production repræsenterer, da man ikke kan regne, at Fabrikanten faaer mere end $3\frac{1}{2}$ f. for hver $\frac{1}{4}$ Pots Flaske, (for Fabrikker, der især tillave Seltersvand eller affatte en Deel $\frac{1}{2}$ Pots Flasker, bliver Gjennemsnittet endnu lavere), en Værdi af omtrent 73,000 Rd., hvoraf man kan regne noget over Halvdelen for Rosenborg Brøndanstalt.

Efter at have paaviist Fabrikationens Omfang, maa det ansees hensigtsmæssigt til Behsningen af det foreliggende Spørgsmaal at give en kort Fremstilling af Fabrikationsmaaden. Kulshyren udvikles i Fabrikkerne ved Hjælp af Svovlsyre af et eller andet kulshyreholdigt Mineral, sædvanlig Kridt eller Kalkspath, sjældnere af en anden af de kulshyrede Kalkforbindelser, som Marmor eller Kalksteen, derimod oftere af Magnesit og undertiden endog af Soda. Efter at have passeret en Udvasfningsbeholder føres Kulshyren enten directe ind til Vandet eller den ledes først til en Beholder, indrettet omtrent som en almindelig Gasbeholder, der holdes afluttet ved Hjælp af Vand, hvorfra Kulshyren da efterhaanden ved Tryk føres over i de affjolede Beholdere, der indslutte Vandet og Saltene. Disse sidste ere for den største Deel Natron-

salte, især kulshyret Natron (Soda), svovlshyret Natron (Glauberfalt) og Chlornatrium (Kogfalt); dernæst Magnesiafalt, navnlig svovlshyret Magnesia (engelsk Epsomfalt) og noget kulshyret Magnesia samt Chlor-
magnium; endelig nogle tilsvarende Kalksalte, især det kulshyrede, samt ikke sjældent lidt Bern og undertiden Jod-, Brom-, Svovl- og Lithian-
Forbindelser.

Disse Saltes absolute Værdi er kun ringe, gennemsnitlig kan man omtrent regne, at der til 100 $\frac{1}{4}$ -Pots Flasker forskellige Bander anvendes for 1 p. Soda og for 1 p. af andre Salte. Naturligvis kan Sammensætningen variere noget i de forskellige Fabriker, og dels paa Grund heraf dels paa Grund af en mere eller mindre rationel Fremstillingsmaade kan der med Hensyn til denne Angivelse forekomme nogen Afvigelse, der dog vil være uafsentlig. Værdien af de til Op-
løsning i Vandet anvendte Salte beløber sig herefter til den hele for-
nævnte Production kun til 4 à 600 Rd. Den til Kulshyreudviklingen benyttede Svovlsyre udgjør i det Hele omtrent 80,000 Pd., der be-
regnet til 4 à $4\frac{1}{2}$ p. pr. Pd. kun repræsenterer en Værdi af omtrent 3,300 à 3,700 Rd. Værdien af Naamaterialet, som indeholder Kul-
syren bunden, lader sig som Følge af de forskellige Sorters yderst afvigende Værdi vanskeligt angive, Prisen paa Magnesit er saaledes $2\frac{1}{3}$ à 3 Rd. og paa Kridt 58 p. à 1 Rd. pr. 100 Pd., men udgjør næppe for hele Productionen mere end 1,000 à 1,200 Rd. Anvendte man udelukkende Kridt, lod Summen sig reducere til 500 Rd., hvor-
for 50 à 60,000 Pd. vandreven Stevnskridt af allerbedste Sort lod sig anskaffe, og lader man sig nøie med jydsk Kridt, kan en Fjerdedeel til en Trediedeel yderligere affortes i Beløbet.

De til Fabrikationen anvendte Materialier hvile saaledes meget lidet dyrt paa den, hvorimod Propper, Staaltraad, Navneseddel og Arbeidskraften medføre de egentlig betydende Driftsudgifter og kunne anslaaes for den samlede Production at udgjøre 35 à 36,000 Rd., eller omtrent Halvdelen af den hele Productionsværdi. En betydelig Afgang i Indtagten forarsages derhos ved Spild og Tab ved Breccage, da Kulsyren sprænger mange Flasker; den angives fra 10 til 15 pCt.

Ved Productionen kan vel vindes et eller andet Biproduct, men disse ere som Værdigjenstande uden synderlig Betydning.

Sporges der nu om hvorvidt denne Production kan afgive et passende Beskatningsobject, skal Commissionen herved, ligesom med Hensyn til Ubeskatningen, afholde sig fra Udtalelser om, hvorvidt de mineraliske Bander principrigtigen bør beskattes, naar andre Drifkevarer

belægges med Skat, og naar deres stedse tiltagende Forbrug mulig maa befrygtes at influere paa Nydelsen af disse, navnlig ogsaa *M.*, eller hvorvidt en saadan Beskatning bør undlades af Hensyn til disse Bandedes medicinske eller diætetiske Natur, og Commissionen skal blot betragte Spørgsmaalet fra det finantsielle Synspunkt og, med Hensyn til hvorvidt en Beskatning er praktisk gennemførlig.

Hvad da angaaer det finantsielle Udbytte, der kan ventes at vindes ved en saadan Skat, skulle vi henvise til det ovenfor Anførte om Fabrikationens Omfang for Dieblisset. Tænker man sig da, at Skatten omtrent vilde komme til at svare til den i Loven af 4de Juli 1863 fastsatte Toldafgift for mineralske Bandede, nemlig 2 *ß.* pr. *W.*, og højere end henimod 30 pCt. af Salgsværdien vilde den vel ikke kunne ansættes, og regner man hver $\frac{1}{4}$ Pots Flaske Band til $\frac{1}{2}$ *W.*, haves 1 Million *W.* à 2 *ß.* eller ca. 20,800 *Rd.* Naar herfra drages de ganske vist forholdsviis ikke ubetydelige Controludgifter, vil den Sum, der med Rimelighed kan ventes indvunden for Statskassen, formeentlig være for ringe til at kunne komme i Betragtning.

Dertil kommer, at der formeentlig ikke lader sig paavise nogen hensigtsmæssig Beskatningsmaade. At beskatte det ikke ved Tolden alt rammede Naamateriale, og denne træffer kun Svovlsyren, forsaavidt den ikke er indenlandsk tilvirket, og de i Bandet benyttede Salte, vil efter disse Materialiers ringe Værdi og den Lethed, med hvilken de faaes i selve Vandet, t. Ex. Kridt og Kalk, hverken være indbringende eller gennemførlig. En Beskatning efter det ved Fabrikationen til Kulshyreudviklingen benyttede Kars Rumfang lader sig heller ikke gennemføre, thi selv om en Skatteopsynsmand stadig var tilstede i hvert Fabrik, hvilket vilde være særdeles bekvæmligt, vilde han dog være ude af Stand til at kontrollere, om Kulshyrebeholderen kun sank lidt, enten fordi den ikke brugtes meget, eller fordi der ledeses ny Kulshyre ind, hvortil end yderligere kommer, at man med Lethed er istand til at omgaae Kulshyrebeholderen, der ikke er absolut fornøden. Der kunde ogsaa tænkes paa en Beskatning af det færdige Product, hvilket ligeledes vilde fordre Tilstedeværelsen af en Opsynsmand i Fabriken for at paasee Flaskernes Paafyltning, og en saadan stadig Control, der vilde kræve forholdsviis ikke ringe Udgifter, vilde endog vanskelig være istand til at forhindre Svig selv i større Omfang. Der maatte under dette System vel nærmest indføres Stempler, som klæbedes paa Flasken, saaledes at de gik itu ved Brugen, f. Ex. over Proppen, da en Afstempling ikke lod sig gennemføre, medmindre alt Salg skete igennem

offentlig ansatte Controlembedsmand. Men idet herved enten Fabricationen eller Skatteadministrationen yderligere fordyredes ikke lidet, vilde det deraf være en Følge, at Fabricanten ogsaa maatte betale alt, hvad der sprang, og det vilde da kunne ligge nær for ham at revanchere sig ved at sælge uden Stempel eller benytte gamle Stempler, hvilket særdeles vanskeligt vilde kunne forhindres. Ved at indføre de saakaldte Siphonsflasker og store Beholdere til Udskjænkning som de, der benyttes ved Brønddrifning paa Stedet, vilde man derhos med Lethed kunne finde Midler til at unddrage sig det Meste af Skatten, uden at det kunde forebygges, ligesom ogsaa Enhver uden stor Møie er istand til at tilberede Mineralvand hjemme i sit Huus af meget simple Apparater og Materialier. Den eneste Maade, man vel kunde tænke sig denne Industri beskattet paa, vilde formeentlig være at lægge Skatten som en særlig Næringsstat paa Fabrikerne efter Omfanget af disses Bedrift, som denne fremgaaer af de af Fabricanten førte Bøger. Men selv affect fra det Meget, der i Almindelighed taler mod en saadan Beskatning af en enkelt Industri, og affect fra det, som det ogsaa tildeels af det Foranstaaende fremgaaer, altid Uholdbare ved samme, kunne vi alene af Hensyn til det ringe finansielle Udbytte, der kunde ventes, ikke ansee en saadan Beskatning for hensigtsmæssig.

Commissionen troer saaledes ikke at kunne erklære Tilvirkningen af mineralske Blande for at være et tilstrækkelig indbringende og praktisk brugbart Beskatningsobject.

Kjøbenhavn den 23de Marts 1865.

Ramus. Alfred Benzon. N. Brøndum. A. A. David.
J. C. Jacobsen. Ipsen. E. Neergaard. H. J. Tvede.

1865.